

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyjii Administracji Ul. Czarnieckiego 18.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 35 ct.
W miejscu rocznie 12 zł.; kwartalnie 3 zł.; miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ówczesni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenie.

Wybór uzupełniający jednego posła na Sejm krajowy z ciała wyborczego większych posiadłości byłego obwođu Krakowskiego, rozpisuje się na dzień 23 lutego 1876. Wybór ten odbędzie się w Krakowie, a o godzinie i lokalnościach, w których wybór będzie miał miejsce, zawiadomieni będą wyborcy kartami legitymacyjnymi. Listę wyborców wzmiankowanego okręgu wyborczego ogłasza się jednocześnie w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej.“

Z Prezydum c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 16 stycznia 1876

C. k. krajowa Rada szkolna zamianowała tymczasowego nauczyciela w Kłuwicach Stefana Jaco w a rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Trybuchowcach.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 20 stycznia.

W Gorycy nastąpiło stanowcze porozumienie pomiędzy frakcją młodostarsowiańską. Oba powaśnione obozy ułożyły program wspólnego działania: postanowiły wydawać wspólny organ słowieński i wybiorą komitet, który czuwać będzie nad obustronnem dotrzymaniem warunków porozumienia. Wiadomość o tym wypadku sprawiła w Krainie, głównem ognisku słowieńskiego ruchu, wrażenie bardzo silne i jeżeli nie mylą pozory niebawem przyjdzie tam także do skutku podobne porozumienie dwóch frakcji prowadzących zaciętą walkę domową. W każdym razie wypadek ten zasługuje na uwagę a jeżeli prasa austriacka

tylko z lekka go dotknęła, to nie można brać tego za miarę doniosłości lecz za naturalny wynik tej okoliczności, że dziś wobec tocących się rokowań austriacko-węgierskich wszystkie inne sprawy wewnętrzne zejść musiały na drugi plan i nie znajdują stosownego ocenienia. Koalicja frakcji słowieńskich skierowaną jest przeciw żywiołowi niemieckiemu ale nie na tem polegającej znaczenie. Żywioł niemiecki czuje się w Gorycy i Krainie tak silnym, że nie tak rychło stanowisko jego zostanie podkopanem. Ale przykład Słowieńców może znaleźć naśladowców w Czechach i w tem tkwi doniosłość sprawy. Pojednanie się frakcji staroczeskiej z młodocześnie byłą dla wewnętrznych stosunków Austrii faktem pierwszorzędnej znaczenia. Ale wpływ słowieńskiego przykładu prawdopodobnie nie tak rychło odzwieści się w Czechach. Słowieńcy pragnęli koalicji bo są słabi, mają mało do stracenia a wewnętrzna rozterka paraliżowała ich działalność odporną. Czasi zaś mają jeszcze wiele, nawet bardzo wiele do stracenia, więc zaciekłość obu frakcji może stłumić refleksję w samym zarodzie.

Dzisiejsza polemika dzienników węgierskich z austriackimi na temat sprawy handlowo-cłowej i bankowej przypomina czasem gniew kapryśnego dziecka, które nie dostawszy upragnionej zabawki, niszczy bez opamiętania wszystko, co mu się pod rękę nawinie. Przyzwycailiśmy się już do systematycznego lekceważenia dotychczasowej jednoci handlowo-cłowej i bankowej ze strony węgierskiej, oswoiłmy się już z zaślepieniami nawoływania do odgraniczenia Węgier od Austrii kordonem cłowym, ale nie wiemy, dlaczego wraz z jednocią handlowo-cłową i bankową miałyby być rzucona na pastwę ta solidarność pojęć i dążności politycznych, która dotąd łączyła ze sobą stronnictwa parlamentarne, panujące po jednej i drugiej stronie Litawy? Co to pomoże Węgrom, jeżeli wzmówią w

siebie, że ze stronnictwem wiernokonstytucyjnym nie łączyły ich nigdy i nie będą łączyć węzły wspólnych interesów politycznych? Jaka korzyść wyniknie ztąd dla stronnictwa liberalnego, jeżeli stępi w sobie wszelką sympatyę dla stronnictwa wiernokonstytucyjnego i wymaże z pamięci fakta dowodzące, że w życiu konstytucyjnym obu półów monarchii zajęć mogą nieraz sytuacje, w których jak dotąd stronnictwo Deaka i wiernokonstytucyjne tak sadła stronnictwo liberalne i wiernokonstytucyjne powinny sobie wyświadczać wzajemne przysługi i wspierać się nawzajem w dobrze zrozumianym własnym interesie? Czy Węgrzy są już tak pewni siebie, że nie obawiają się żadnych trudności domowych, któreby w antagonizmie między Przed- a Zalitawią znaleźć mogły niespodzianą podjęcie i poparcie? Czy żywioły antymadziarskie są tak potuine albo bezbronne, ażeby dla Węgier obojętnem było, czy stronnictwo wiernokonstytucyjne pomoże im przerwać wszelką łączność polityczną z pokrewnymi żywiołami po drugiej stronie Litawy? Słowa te bynajmniej nie mają stanowić groźby, bo przypuszczamy, że mimo najdokuczliwszych napaści madiarskich, stronnictwo wiernokonstytucyjne zawsze zachowa taką równowagę, że nie uczuje w sobie chęci do dzieł herostratowych i nie odpłaci Węgrom pięknem za nadobne. Że zaś uwagi powyższe są uzasadnione, dowodzą korespondencye wiedeńskie pierwszorzędnych dzienników węgierskich. Z dziwną złośliwością piszą ci korespondenci komentarze do ostatnich posiedzeń klubowych. Porozumienie zupełne pomiędzy rządem a klubami jest dla nich dowodem, że stronnictwo wiernokonstytucyjne już dawno popadło w rozstrój wewnętrzny, i dziś tylko pod naciskiem wewnętrznego niebezpieczeństwa odzyskało na chwilę dawną łączność.

Do chwili, gdy piszemy te słowa, tylko dwa telegramy nadeszły z Francji z doniesieniem o rezultacie niedzielnego wy-

boru delegatów gminnych, którzy mają wybierać senatorów. Jeden telegram mówi lakonicznie, że konserwatyści osiągnęli większość w przeważnej części gmin a drugi dodaje poprawkę tej treści, że w południowej Francji nieprzejednani czyli Naqueciści odnieśli dość znaczne zwycięstwo. Paryż spisał się tak samo jak południowa Francya, bo wybrał delegatem Wiktora Hugo a zastępcą Spullera, więc dwóch skrajnych republikańców. Miasto reprezentowane w Zgromadzeniu narodowym przez Barodeta okazało tem żelazną konsekwencyę polityczną. Z dwóch powodów Francya była ciekawą jak wypadnie wybór delegatów, najpierw dla tego, że rozstrzygnęła się w nim kwestya, jakim będzie skład senatu a powtóre dlatego, że od rezultatu wyboru zrobiono zawisłem pozostanie Buffeta w gabinecie. Na pierwsze pytanie niemożna jeszcze dać stanowczej odpowiedzi. Zwyciężyli wprawdzie konserwatyści ale nie wiadomo w jakim stosunku i jaki udział przypada z tego zwycięstwa na bonapartystów, legitymistów i orleanistów t. j. trzech frakcji uważanych przez Buffeta za korpusy wielkiej armii konserwatywnej. Za to można już dziś powiedzieć, że Buffetowi nie grozi dymisy. Stanowisko jego wzmacnia może więcej niż większość delegatów konserwatywnych ten fakt, że w południowej Francji i w Paryżu radykalizm podniósł głowę tak zuchwale. Republikanie twierdzili, że nigdzie radykalizm nie zagraża Francji, że zatem zbytecznym jest Buffet pragnący uchodzić za jego pogromcę. Pokazało się, że Buffet miał słuszność, gdy prawie w ostatniej chwili ostrzegł Zgromadzenie narodowe, ażeby pamiętało o czarnych punktach widnokregu społeczno-politycznego.

Co chwila oczekiwać można z Londynu kategorycznej wiadomości o stanowisku gabinetu angielskiego wobec akcyi mocarstw w kwestyi wschodniej, a mianowicie o stanowisku wobec zbiorowej noty mocarstwa. Jeżeli dzienniki londyńskie

Siedm grzechów towarzyskich

IV.

Koteryjność.

Szczawnica, 25 lipca 187*.

Kochana Olesiu,

Gdybym tworzyła przysłowia, tobym ostrożniejszą była aniżeli owa mądrość ludowa, której każdy z ust do ust krążący przypisują frazes, i przedewszystkiem nie porównywałabym nigdy kobiet do ptaków, choćby do tych, co stoją na najniższym stopniu ptasiej inteligencji. Gęsi, kury, indyki, zawsze żyją gromadnie, za najstarszym kaczoziem wszystkim ciągną kobiety — tymczasem gdzie się zjeżdżają kilkanaście kobiet — a przedewszystkiem Polek, tam możesz być pewną, że każda z nich będzie się starała osobną utworzyć gromadę...

Stoimy więc niesłuchanie wyżej od kaczek, a kto się chce o tem przekonać, niech przyjedzie do pierwszych lepszych krajowych wód i rozpatrzy się w towarzystwie rozdronbionem na tysiączne kółka i kółeczka. Do mowe kaczki tutaj rej wodzą, a choćby nawet czubata z daleka przyleciała, to się na nią wszystkie rzucają z dziwną zazartością, swojskiej broniąc sadzawki...

I mnie się tak stało — gdyby nie kilku mężczyzn, toby tujejsze kaczu nie jednego na mnie nie zostawiły pióra, a mając zupełny powód do podnoszenia swych dziobów do góry, bo mieszkają w „pałacu“ — a ja „na Miodziusiu“; jedna z nich ma lokaję — a ja tylko pokojową, inną kuzynek odwiedza czwórka co niedzielę, a po mnie mąż musiałby przyjechać koleją i góralskim wózkiem...

Te zaściankowe panie nie widzą światła po za horyzontem, który je otacza, a że

jedna z nich w tutejszym powiecie jest prezesową, więc nie może tego pojąć, że o mil kilkanaście może generałowa jeszcze większe mieć od niej znaczenie. Uznają one tylko te nazwiska, o których w okolicy słyszają od dzieciństwa — za górami, za lasami muszą mieszkać sami dorobkiewiczowie, skoro u ich rodziców nie bywali na balach i nikt ztamtąd z ich familją nie jest w koligacyi.

Wychodząc na tutejszy „deputak“ nie widzę prócz piramidy pigtujących się nosów: na samej górze jaśnieje nos hrabiny, poniżej pani prezesowej, pod nim pnie się zadarty nosek pani sędziny, a każda jak może wspina się na palcach aby jej nos był górnym i aby sobie nie dał odebrać zaszczytnej panowania. Szczęśliwa jesteś, że w zagranicznych wodach nie patrzysz się na te małostki...

Biarritz, 8 sierpnia 187*.

Nie zazdrość mi kochana Elzusu, i na *Vivax-Port* i na *dyge* przeniosły się wady naszych towarzystw, nie na darmo Krasickiego pan Doświadczyński przyjechałszy do Wiednia, robi tę tylko uwagę, że wieża św. Szczepana wyższa od Sto-Krzyskiej; wszędzie wozimy ze sobą nasz polski łokieć i innej miary do niczego zastosować nie chcemy. Jeżeli w krajowych kąpielach rej wodzą swojskie kaczu, to w zagranicznych łatwo rolę odegrać wędrującym gesiom. Jest w Biarritz pani Zenobia. W Warszawie nikt jej nie przyrzuca — więc ona tutaj oddaje światu piękne za nadobne i na zwykłych nie patrzy śmiertelników.

Jest nas w Biarritz może pigtaniec osób z Polski, a w tem kole koteryj trzej, podkoteryjek z ośm, nie licząc księcia Z, który od wszystkich stroni jak od zapowietrzonych, żyje tylko z Anglikami i jeździ po górach na osła. A dalibóg najlepiej pójsz

za jego przykładem i zaprzyjaźnić się z osłami, które nie zazdroszą mułom i koniom, i nazywają się tem czem są: osłami...

Gdy Gulliwier przybył do kraju Liliputów zastał tam króla, który dlatego cenili się wysoko i był w wielkiem poważaniu u całego ludu, że o pół paznogcia wyższym był od swoich poddanych; podobne powody wystarczają, aby u nas być królową koteryi. Miec dwa łokiecie prawdziwej koronki, albo wytarty kołnier z sobolowy, trzy portrety malowane przed kilkudziesięciu laty, móż jeździć chudymi kasztanami albo sprowadzać suknie z Wrocławia — wszystko to już dostatecznym się staje powodem do utworzenia osobnego towarzystwa i do unikania kogos, kto ma tylko łokieć gipiury, kołnier z pizmaków, dwa portrety antenatów i jeździ do-rożką.

W pewnej kamienicy naliczyłem aż siedm koteryi. Na pierwszym piętrze mieszkali państwo trzymający konie, lokaja, kucharka, a ze wsi przywożono im drzewo, mąkę i kartofle. Z panią donu znalazłem się raz w oknie, nie było o czem mówić, szczęściem, że wychodziła z bramy jakaś wysoka przyzwoicie ubrana kobieta.

Zdaje mi się, że nasza kamieniczna sąsiadka — odezwiała się pani domu — przypatrzył się pan jakie „czupieradło“, a przytem niegrzeczna; niepodobna przejść koło niej na schodach, tyle miejsca zajmuje swym włokącym się ogonem; dumna bardzo na swych antenatów, ale w kieszeni zapewne ostatki...

W kilka tygodni później miałem interes właśnie do tej sąsiadki; po kilku słowach koniecznej rozmowy zaczęła mi opowiadać, że nie ma z kim żyć, że trudno jej bardzo dobrze sobie towarzystwa...

Z państwem Augustami, na pierwszym piętrze — mówiła — wdawać się tru-

dno, w każdej drobnostce znać tam parweniuszów; serdecznie jej żałuję, że się tak dziwnie ubiera, zresztą niegrzeczna kobieta, zdaje się jej, że dla niej tylko schody zbudowane, że ona tylko panią w kamienicy. Obok mnie mieszka wprawdzie jakaś przystojna kobiecina ale urzędniczka; może bardzo zacna poczciwa, ale — zrozumiesz pan — inne ma wychowanie, inne przyzwyczajenia...

U tej urzędniczki bywałem i umyślnie naprowadziłem najbliższym razem rozmowę na sąsiadkę, pytając się, dla czego ze sobą nie żyją?

— To jakieś bankruty — brzmiała odpowiedź — wielkie tony a mięsa nie ma za co kupić; jej kucharka zawsze coś pożyczka w mojej kuchni, jaj, foremek, łyżeczek, patelni — co się zdarzy. Zresztą jakaś dziwaczka, całymi dniami siedzi w oknie i pali papierosy...

— A z drugiej strony, któż obok pani mieszka? — pytałem gadatliwej gosposi.

— Pani Muszkatelka, taby się panu podobała, bo nietylko że ma ładne oczy, ale bardzo rozmowna i dowcipna kobieta. Szkoda tylko, że kupcowa i że w sklepie siedzi za ladą... Ja wprawdzie nie mam żadnych towarzyskich przesądów, ale pojmiess pan przecież, że trudno pokazywać się razem, czy to w teatrze, czy na koncercie z kobietą, z którą się sprzecząją codziennie wszystkie kucharki z koszykami. Wiele nawet na tem cierpie, że z nią żyć nie mogę, bobym miała w niej wybraną współniczkę do teatralnego abonamentu — lecz cóż robić?..

Po wielkanocnej kwesie zaszedełm i do pani Muszkatelki; obdarzyła ubogich bardzo hojnie i z pełną ufnością w swe finansowe siły dodała:

— W naszej kamienicy zapewniessie państwo nie wiele zebrali; na pierwszym piętrze. znajdzie się tylko na stroje i na lokajów, na drugim możebym sami gospodarstwo

z ostatnich czasów wiernie oddawały opinię przeważającą w kręgach rządowych, to Anglia i tym razem nie sprzeniewierzyłaby się kierunkowi, w jaki od lat kilkunastu popadła jej polityka zagraniczna. O wyłączeniu się z wspólnej akcji dyplomatycznej niema nawet mowy. Gdyby nawet gabinet angielski stanowczo potępiał propozycje europejskie, to zawsze brakłoby mu determinacji do zajęcia stanowiska wręcz odmownego. Ale z drugiej strony można powątpiewać, czy przyłączenie się Anglii do mocarstw wspólnie działających będzie otwartem i bezwarunkowem. Gabinet angielski zapewne postara się o to, ażeby miał zawsze skrytą drogę, po której mógłby w każdej chwili wycofać się z rozpoczętej już akcji. Ponieważ zdaje się być faktem, że Turcja chociaż przyjęła do wiadomości propozycje europejskie jeszcze nie pogodziła się z ich treścią i zechce w najlepszym razie zwlekać postanowienia, któreby ją wobec Europy silnie zobowiązały, przeto podobne zastrzeżenie Anglii mogłoby pokrzepić opór doradców sultańskich. Ponieważ w kwestyi wschodniej niezadługo zwłoka a raczej umyślne temporyzowanie groziłaby takimi samymi zakłamaniami, jakie do niedawna mogły być tylko dziełem stanowczej odmowy, przeto warunkowe przystąpienie Anglii do akcji mocarstw europejskich obudzi prawdopodobnie w pierwszej chwili różne obawy. Na szczęście Anglia na samym ostatku wydać ma opinię o propozycjach europejskich i to wystarcza zupełnie na uspokojenie. Z jednej strony bowiem jednomyślność mocarstw europejskich powstrzyma gabinet angielski od zbyt śmiałego pofolgowania swoim sympatyom tureckim a z drugiej strony turecy mężowie stanu potrafią ocenić, jak niebezpiecznym byłoby lekceważenie jednomyślności europejskich mocarstw dla niepewnych i dalekich sympatyj.

Rada państwa.

42 posiedzenie Izby Panów z d. 17 b. m.

Przewodniczący ks. K. Auersperg. Obecni ministrowie: ks. A. Auersperg, dr. Stremayr, dr. Unger, pułkownik Horst, dr. Ziemiałkowski.

Ks. Karol Lobkowitz uprasza pisemnie, ażeby Izba z uwagi na niepomyśny

stan zdrowia jego, uwolniła go od czynności w komisji wyznaniowej.

Na wniosek przewodniczącego przystąpiła Izba do obrad nad dwoma projektami ustaw uchwalonemi na ostatnim posiedzeniu Izby deputowanych, a mianowicie nad projektem ustawy o uwolnieniu nowych budowli od opłaty podatków i nad projektem ustawy o uregulowaniu stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego Krainy. W pierwszym czytaniu odesłano pierwszy projekt do komisji dla reformy podatków a drugi do komisji budżetowej.

Następnie przystąpiła Izba do dalszych rozpraw nad ustawą regulującą zewnętrzne stosunki prawne stowarzyszeń klasztornych.

Do pierwszego ustępu § 16 postawił p. Schmerling następującą poprawkę: „Zezwolenie ministra oświecenia jest także potrzebne do płatnego albo bezpłatnego nabycia dóbr nieruchomości na rzecz stowarzyszenia klasztornego, jeżeli majątek nabyć się mający przenosi wartość 3000 zł.”

Opat Helfferstorfer oświadczył, że nie będzie już brać udziału w dalszych rozprawach i że będzie głosował przeciw całej ustawie.

Minister oświecenia dr. Stremayr zwrócił uwagę na to, że poprawka p. Schmerlinga zgadza się zupełnie z przedłożeniem rządowem, uprasza tedy Izby, ażeby ją przyjęła.

Przy głosowaniu przyjęto tę poprawkę. P. Schmerling postawił następnie wniosek, ażeby po § 16 umieścić nowy paragraf, któryby postanowił, że wszystkie stowarzyszenia klasztorne zajmujące się pielęgniowaniem chorych i wychowaniem małych dzieci mogą nabywać majątki.

Br. Hein proponował, ażeby Izba odesłała do komisji powyższy wniosek p. Schmerlinga, albowiem stoi on w sprzeczności z właśnie uchwalonym § 16. Wniosek br. Heina został przyjęty; posiedzenie przerwano na kilka minut, w ciągu których zastanawiała się komisja nad ostatnim wnioskiem p. Schmerlinga. Po ponownem otwarciu posiedzenia oznajmił sprawozdawca p. Hasner, że komisja oświadczyła się przeciw wnioskowi p. Schmerlinga; jest on zbyt techniczny, albowiem § 16 postanawia, że wszystkim klasztorom wolno nabywać majątki aż do wysokości 3000 zł.

Przy głosowaniu przyjęła Izba wniosek p. Schmerlinga.

§§ 17 i 18 przyjęto bez rozpraw w myśl wniosków komisji.

§ 19 tak opiewa: „Polityczna władza krajowa ma prawo przez wizytację wszystkich stowarzyszeń klasztornych przekonywać się o przestrzeganiu ustaw i w tym celu ma prawo przesłuchiwać wszystkich mieszkańców klasztoru. Do takich wizytacji

należy zapraszać ordynaryat, o ile nie zachodzi jakie niebezpieczeństwo z powodu zwłoki.”

Opat Liebsch oświadczył, że chociaż nie ma upoważnienia od żadnego stowarzyszenia klasztornego, to jednakowoż może w imieniu tych stowarzyszeń zapewnić jak najuroczyściej, że ani jedno stowarzyszenie klasztorne nie ma powodu obawiać się wizytacji politycznej władzy. Mimo to musi on z całą stanowczością wystąpić przeciw temu postanowieniu, albowiem wzbudza ono podejrzenie, że zakłady duchowne są zakładami niebezpiecznymi państwu, że nad temi zakładami musi ciągle czuwać policja, ponieważ wreszcie powyższe postanowienie stawia członków kongregacji religijnych na równi z zbrodniarzami. Powyższe postanowienie wyrodziłoby system szpiegowania i denuncjowania i obrażałoby poczucie godności w członkach kongregacji klasztornych.

Hr. Antoni Auersperg przemawiał za przyjęciem § 19 w powyższej stylizacji; bo nacóżby się przydały postanowienia niniejszej ustawy traktujące o możliwości wystąpienia pewnego członka z klasztoru, gdyby nie było § 19? Przez ściśłą i surową klauzurę można niedopuszczić, ażeby niedowolony członek kongregacji zgłosił się do władzy politycznej. Jeden z szanownych dostojników kościelnych porównał klasztor z twierdzami. Mniemam, że to porównanie jest bardzo trafne, ale nie tyle w duchu tego dostojnika kościelnego ile właśnie w naszym duchu. Fakt, że klasztor jest podobny pod pewnym względem do twierdzy, przemawia bardzo za tem, ażeby one były ściśle nadzorowane przez władzę państwową. Należy przekonywać się, czy sztandar austriacki powiewa nie tylko na murach zewnętrznych warowni, ale także w jej wnętrzu, czy w obrębie tych warowni znajduje się załoga przyjazna, czy też nieprzyjazna, czy przypadkiem nie wcisnęli się wojownicy płatni przez obce mocarstwo, czy komenda główna nie spoczywa w rękach nieprzyjacielskich, i czy plan operacyjny nie pochodzi przypadkiem od nieprzyjawnego sztabu generalnego. Ustawa niniejsza nie zamierza wywoływać wojny domowej w tych warowniach; przeciwnie, chce ona zapobiec podobnej wojnie. Nie zamierza ona wyprowadzać z murów klasztornych kapłanów bogobojnych ale chce utworzyć drogę do wolności tym, którzy niedobrowolnie pozostają w tych murach.

W tym samym duchu przemawiał także br. Hye, poczem przyjęła Izba § 19 w powyższej stylizacji.

§§ 20—24 wraz z tytułem i wstępem ustawy przyjęto bez rozpraw a następnie całą ustawę w trzecim czytaniu.

Izba przystąpiła potem do drugiego czytania projektu ustawy o zewnętrznych prawnych stosunkach starokatolików i na wniosek swej komisji przeszła nad tym projektem do porządku dziennego.

Ustawę o poborze rekruta na r. 1876 przyjęła Izba w drugim i trzecim czytaniu, bez rozpraw, zgodnie z znanymi już wnioskami komisji.

Dzień następnego posiedzenia Izby będzie podany do wiadomości w drodze pisemnej.

SPRAWY MONARCHII

— W sprawie węgierskiej kolei wschodniej donosi *Pester-Correspondenz* co następuje: W ministerstwie komunikacji odbyła się dzisiaj konferencja między rządem węgierskim a komitetem delegowanym przez Radę zawiadowczą tej kolei. Ze strony rządu byli obecni pp. ministrowie Szell i Pechy, radcy sekcji Reudes i Zachorsky. Towarzystwo kolei wschodniej było reprezentowane przez br. Mikołaja Vay'a i członków rady zawiadowczej dr. Herza i Schönbergera. Konferencja trwała dwie godziny. Ze strony rządu podnoszono położenie finansowe Węgier i odpowiedzialność rządu wobec sejmowi węgierskiemu. Mimo to podaje rząd celem uregulowania tej sprawy następującą ofertę: Rząd zapłaci towarzystwu 10 milionów zł. w 5 proc. obligacjach państwowych i obejmie kolej wschodnią na własność.

— Delegaci towarzystwa podnieśli również, że są odpowiedzialni wobec generalnego zgromadzenia akcjonariuszów, że muszą bronić interesów tej kolei i akcjonariuszów i że powyższą ofertę rządową uważają za nieodpowiednią słusznym wymaganiom. Mimo największej uprzejmości i mimo ustępstw z obu stron, nie mogło przyjść do porozumienia i stauowczego załatwienia tej sprawy, w skutek czego ma się odbyć jeszcze jedna konferencja w dniu dotychczas nieoznaczonym.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(O położeniu we Francji.)

Do *Allg. Ztg.* z d. 18 b. m. piszą z Paryża: „Przesilenie ministerjalne zakończone; minister Say zatrzymuje tę nie cofając swojej kandydatury do senatu w departamencie Seine-et-Oise. Stan rzeczy pozostaje taki sam, jaki był przed wybuchem przesilenia. Ażeby to osiągnąć musiał sam zwierzchnik państwa wystąpić z proklamacją do narodu Czy było rzeczą konieczną, ażeby marszałek Mac-Mahon opuszczał stanowisko neutralne i pewne, i zastąpił własną odpowiedzialnością ministra spraw wewnętrznych? Jeśli p. Buffet miał zamiar proklamować prezydenta republiki pozyskać konserwatystów, nie zupełnie dopiął celu. Stronictwo konserwatywno-monarchiczne nie bardzo gorąco przyjęło manifest, natomiast udaje stronictwo republikańskie, że mu się manifest ten bardzo a bardzo podobiał. Chodzi tu przede wszystkim o interpretację takich dokumentów, a im ogólniejsze są pewne wyrażenia i frazesy w nich, tem łatwiej przychodzi każdemu stronictwu, chociażby nawet nieprzyjawnemu, znaleźć w nich potwierdzenie swoich życzeń. Czytając na przykład artykuły *Republique française* zdawałoby się, że manifest marszałka zawiera najwyraźniejsze i najbardziej stanowcze proklamowanie teorii republikańskiej. Tymczasem marszałek-prezydent i jego pierwszy minister nie szukali z pewnością uznania u stronictwa republikańskiego a zwłaszcza u radykalniejszych republikanów. Dziennikom paryżkim jest bardzo nie na rękę stan obłączenia a każde śmielsze wystąpienie mogłoby ich bardzo wiele kosztować przed samymi wyborami; nie da się wszakże zaprzeczyć, że rząd zajął obecnie wcale inne stanowisko w obec wyborów, niż Buffet pierwotnie chciał zająć. Wynik wyborów będzie się obecnie odnosił pośrednio do marszałka i będzie poniekąd odpowiedzialnością na jego proklamację. Cóż wtedy, jeśli wynik ten będzie nie taki, jakiego sobie marszałek życzył? Cóż, jeśli przyszłe Zgromadzenie narodowe nie będzie w swej większości tak konserwatywne, jak sobie Buffet a z nim Mac-Mahon wyobraża? Na pytanie to nie daje proklamacja marszałka żadnej odpowiedzi, wątpić jednak nie ma powodu, że marszałek pogodziłby się w danym razie nawet z konserwatystami lewicy i przy ich pomocy sprawowałby dalej rząd kraju aż do upływu siedmiolatnia.”

(Stanowisko Anglii w kwestyi wschodniej)

tak określają *Times* w artykule naczelnym z 15 b. m.: „Dnia 18 b. m. naradzać się będzie gabinet angielski nad odpowiedzialnością notę hr. Andrassego. Turcja zna zapamiętanie trzech mocarstw północnych, teraz dowiędzie się także o decyzji państwa, które było niegdyś jej najwybitniejszym obrońcą. Turecy mężowie stanu tak wiele stracili z przenikliwości, jaką jeszcze za czasów Fuada baszy posiadali, że byłiby kontenci, gdyby im się udało wynaleźć jaki powód odmówienia wykonania reform przez hr. Andrassego proponowanych. Od decyzji Anglii zależy będzie ich bezpośrednio odpowiedź. Gdyby lord Derby odmówił nocie hr. Andrassego poparcia, albo gdyby tylko po części oświadczył się za jej odrzuceniem, mógłby W. Wezyr i jego kolega czuć się zachęconym do oporu. Sądymy, że taka polityka byłaby bardzo niebezpieczną dla Turcji. Żadna decyzja ministerjalna nie może odwrócić nieuniknionego losu tureckiego bezrządu, a im dłużej odracza się przywrócenie porządku w Hercegowinie, tem trudniejszym będzie załatwienie. Gdyby obecna próba pokojowej interwencji została udaremniowaną, trudnym byłoby dla Austrii i Rosyi powstrzymać Czarnogórę i Serbię od walki. Samo nawet zbrojne wdranie się Czarnogóry usunęłoby prawdopodobnie konflikt z pod kontroli dyplomacji i wkrótce kwestya wschodnia w całej swej okazałości stanęłaby na porządku dziennym. Tylko skryci nieprzyjacieli albo zaślepieni przyjaciele Turcy mogą pragnąć raczej wtarcenia jej w to niebezpieczeństwo, niż narazić na małą stosunkowo nieprzyjemność interwencji w Hercegowinie. Rząd angielski byłby w stanie wpłynąć na uchwały trzech cesarstw i zmodyfikować ich politykę, gdyby się zdecydował uznać, że interwencja jest nieuniknioną i nie może przybrać mniej groźnej formy niż w nocie austriackiej. Nie należy się obawiać, że równowaga mocarstw zostanie zachwiana albo droga do Wschodu zamkniętą, jeżeli użyte zostaną ostre środki dla złamania potęgi, która ludność bośniacką i hercegowińską skazuje na ucisk nie do wytrzymania. Nadziejemy, że Turcja sama może zaprowadzić odpowiednie i trwałe reformy, uważamy za płańczą. Potrzebujemy ona pomocy silniejszych i cywilizowanych państw, aby

po kweście chodzą potrzebowali; te panie znów, których mężowie chodzą do urzędu, w pięć dni po „pierwszym” nie mają grosza w kieszeni... — A ktoś mieszka za panią po lewej stronie? — pytałem

— Fryzjerka; ona mogłaby wspomóc ubogich, bo się dobrze ma; dodaje trochę konopi do włosów i zarabia. Każdy żyje jak może... — Poszliśmy do owej fryzjerki, zastaliśmy bardzo przyzwyczajone urządzone pomieszkanie, chociaż zbyt wiele było zwierciadeł; pani domu wyjęła gulden a w rozmowie ze skromną miną nie zapomniała powiedzieć, że pani Muszkatelka była zapewne hojniejszą, gdyż jej łatwiej o pieniądze: temu nie dowoży cukru, inuemu sprzeda gorszy gatunek kawy zamiast prawdziwej Mokki — i jakoś sobie poradzi... — I ma być dobrze na świecie! — pomyślałem po staremu — pięć rodzin mieszka pod jednym dachem, a jedna na drugą spogląda z ukosa, i niema wojna podminowała cały dom wraz z fundamentami. Pani urzędniczka ma się za wyższą od pani z korzenego sklepu, fryzjerka gardzi kupcową, kupcową fryzjerką i niechętnie socyalista spróbuje zaprowadzić pomiędzy nimi towarzyską harmonię!... — W tej samej kamienicy schodziłem raz z drugiego piętra i następującą pomiędzy dwoma sługami słyszałem rozmowę: — Gdzież teraz służy Joasia? — Na pierwszym piętrze, u hrabiny. Kupiła sobie kapelusze i rękawiczki, a taka się z niej zrobiła wielka pani, że mnie wiccej nie poznaje. Hrabinie czyści bućki, więc jej się zdaje, że sama została hrabiną... — To nie masz nawet z kim wyjść na spacer? — Pewnie że nie mam; Magdusia poszła w służbę do „fryzjerki” — zresztą zawsze się ubiera po wiejsku, tak, że wstyd z nią razem się pokazać na ulicy. Przysnam się, że jabym nie służyła u fryzjerki, choć-

by mi dwa razy tyle płaciła co moja pani na drugim piętrze; nie pokazałabym ludziom od niej zaświadczenia... — Nie dość na tem. Idę przez sień i widzę dziesięcioletniego może chłopca w polataniej bluzce, jak się w piłkę bawi; ktoś z podwórza woła na niego: — Karolek, przynieśno wiązki drzewa od przekupki... — Idź sobie sama — z dumą odpowiedział chłopak — ja jestem synem stróża i chodzę do szkoły a nie po drzewo.

Więc od pierwszego piętra do stacyjki stróża wszędzie koteryjność, wszędzie wyższe o sobie rozumienie aniżeli na to zdrowy rozsądek pozwala! Jest to już wrodzony błąd naszego społeczeństwa, pochodzący zapewne stąd, że nigdzie nie ma tylu ludzi chcących należeć do arystokracji co u nas. U innych narodów wybitnie występuje „mieszczanstwo” „buržoazja” — i bardzo jest zadowoloną ze swego społecznego stanowiska, a przez myśl jej nawet nie przejdzie, aby chcieć uchodzić za towarzystwo, w którem jej żadne nie wiążące stosunki; u nas przeciwnie nikt się nie chce przyznać do średniego stauu i z najdrobniejszych korzysta pozorów, aby się pięć po społecznej drabinie, co mu najczęściej przynosi więcej szkody aniżeli pożytku.

Taka już wszakże namiętność; nikt nie chce być tem czym jest, a od równych sobie dlatego się wyłącza, aby o nim wyższe miano rozumienie. Pani doktorowa woli się nazywać właścicielką dóbr aniżeli żoną tego, kto jej obfite od pacjentów przynosi dochody, pani reżerniczka wzięłaby sobie za urażę gdyby ją tak nazwano, trzeba o niej pisać „obywatelka”, czeladnikowi od szewca napisz kartę pogrzebową, że był członkiem stowarzyszenia *Apollo* lub *Minerva*, ale nie wspomną nic o jego właściwym zatrudnieniu i tak idzie w nieskończoność aż do śmieciarki, która się także „panią” każe tytułować... —

prowincom powstańcym użyć dobrodziejstw uregulowanych stosunków prawnych. Ministrowie turecy nie mają woli wymierzenia Turkom i Chrześcijanom równej sprawiedliwości. Rząd turecki potrzebuje pomocy przez nacisk zewnętrzny, jaki znajduje się w nocy hr. Andrassego. Dozwalał na wykonanie projektów austriackich przyjętych zobowiązania nietylko wobec swych własnych poddanych, lecz także wzięły na się odpowiedzialność wobec mocarstw obcych. Nieunikniona interwencja mogłaby przyść do skutku w formie najmniej groźnej a rząd angielski byłby w stanie przekonać W. Weryza, że najroztropniej byłoby poddać się losowi, dopóki czas jeszcze.

(Z Hercegowiny.)

O wypadkach zaszłych w Hercegowinie i Bośni w bieżącym miesiącu donoszą do Pol. Cor.: „Gubernator Bośni Rauf-basza zaprowiantował jeszcze w ostatnich dniach grudnia wojska załogujące w Nozdre, Presjska, Gacko, Niksic i Krstac, poczem zwrócił się na czele 12 batalionów z Niksicu ku twierdzy Krstac. Tu kazał ponownie fortyfikacje, a zostawiwszy 7 batalionów załogi, wyruszył drogą między Krstacem i Gackiem do Stolacu i Mostaru gdzie pozostawił znów 3 bataliony załogi. Trzy inne brygady pod baszami Osmanem, Hussejnem i Alim poruszały się z Niksic przeciw Bilec i Trebinje. Gdy wojska te połączyły się w dniu 2 b. m. ujrzały się nagle otoczone przez liczne oddziały powstańców pod dowództwem Peko Pawłowicza, Łazarza Soczyca i ks. Bogdana Zimowicza. Po krótkiej utarcce, w której poległo z obu stron około 40 ludzi, musieli Turcy cofnąć się. Cofając się atoli ku Gackowi niebyli przez powstańców ścigani. W Gacku zastały te trzy brygady gubernatora wojskowego Muchtara baszę, który 4 stycznia wzmocnił się 4 batalionami z Trebinia. Na drugi dzień wyruszył Muchtar basza z dwoma batalionami aż do pogranicznego miasteczka Caring, zarekwirował tam 157 koni pociągowych i wyruszył następnie z 4 batalionami w kierunku Stolacu. Załoga Trebinja składa się obecnie z 5 batalionów po 300 ludzi i z kompanii artylleryi pod dowództwem generała brygady Hussejua baszy. Na pięć dni przed nadzieściami walego zrobili powstańcy pod dowództwem wspomnianych trzech dowódców wyprawę na wieś Planę, o dwie mil od Bilka oddaloną i zabrali tam bez oporu bardzo znaczną ilość bydła. W marszu do Niksic stracili Turcy 117 ludzi w skutek nadszyczej ostrych mrozów. Stan zdrowia między wojskiem tureckim jest w ogóle niepomyślny. Urzędnicy turecy uskarżają się, że od czasu wybuchu powstania nie otrzymali wcale żadnej płacy. W skutek tego wielu podało się do dymisyi. Między ludnością panuje wielkie niezadowolenie.”

(Obawy Grecyi z powodu wyjazdu króla.)

Zamierzony wyjazd króla Jerzego z rodziną na wiosnę za granicę i żądanie ustanowienia na czas jego nieobecności regencji, którą powierzono gabinetowi Komundurosa wywołały w Grecyi obawy, które i w parlamencie znalazły wyraz. Oto co pisze o tem korespondent ateński Polit. Correspond. „Obrazy nad ustawą regencyjną były wbrew oczekiwaniom bardzo burzliwe. Podczas gdy członkowie rządu odwoływali się na swe dawniejsze oświadczenie w tej sprawie, wyrzucili kilku deputowanych, mianowicie zaś Zochios obawę, że król nie zechce już powrócić do kraju. Zwrócił on uwagę na to, że prezydent ministrów, gdy go zapytano, czy także dzieci królewskie wyjadą za granicę, nie odpowiedział ani słowa. Deputowany Boubolis, były minister marynarki, mówił, że królowi wolno wprawdzie na czas swej nieobecności ustanowić regencyę, ale co będzie, gdy król z zagranicy doniesie nam, że nie wróci do kraju, póki konstytucya nie zostanie zmienioną? Większość Izby nie uwzględniła tych obaw i uchwaliła ustawę o regencyi w trzecim czytaniu. Przypomniał tu nie zawadzi, że poprzedni król także domagał się zawsze mniej liberalnej konstytucyi, gdyż wobec walki stronnictw rządził krajem nie może. W końcu, jak wiadomo, ustąpił z tronu.”

KRONIKA.

Antoni Bilecki, kwieszkowany wachmistrz krajowej komendy żandarmskiej nr. 5, w uznaniu niepospolitych zasług w służbie bezpieczeństwa publicznego otrzymał srebrny krzyż zasługi.
Członkiem Rady powiatowej Miastkiej z grupy gmin wiejskich wybrany dn. **Gazeta Lw., z dnia 20 stycznia Nr. 15**

14 b. m. pan Stanisław Morełowski, doktor medycyny i chirurgii oraz lekarz powiatowy w Nisku.

Towarzystwo prawnicze. Dnia 22 b. m. o godzinie pół do 7 wieczorem odbędzie się w lokalnościach Towarzystwa posiedzenie sekcji dla prawa pozytywnego. Porządek dzienny: Wykład prof. Dr. Leonarda Piętko o organizacji giełd według ustawy z 1 kwietnia 1875 Dz. u. p. Nr. 67.

Mieczysław hr. Potocki, jak się dowiaduje wiedeńska Presse z Paryża, zmarł tam w tych dniach przeżywszy lat 77. Śmierć jego podług dziennika tego ma wielkie znaczenie dla Towarzystwa ubezpieczeń całej niemal Europy, ponieważ hr. Mieczysław Potocki zabezpieczył swe życie na najwyższą dożywotnią rentę, pół miliona złr. i z tego powodu wpłacił do kas rozmaitych Towarzystw assekuracyjnych kapitał wynoszący przeszło 3 miliony złr. Presse przypuszcza, że hrabia dla tego wdał się w tego rodzaju operację finansową, ażeby krewnym nie pozostać majątku. W zeszłym jeszcze roku wpłacił do kas kilku assekuracji austriackich przeszło 200.000 złr. Z powodu śmierci jego, kapitał ów trzymilionowy prawie w zupełności spada na Towarzystwa assekuracyjne, ponieważ hrabia zaledwie kilka lat pobierał rentę 150 a najwyżej 170 procentową.

Kłucze zgubione na ulicy Czarneckiego koło cukrowni pana Alfreda Holyńskiego może właściciel każdego czasu odebrać w wymienionej cukrowni.

Morderstwo. Dnia 8 b. m. w nocy włociszanie Onufry Jarzyn i małżonkowie Iwan i Maryna Krzyżanowscy napadli gospodarza w Łączynie, w powiecie Nadwórniańskim, Ołeksę Jacentiuka w jego własnym mieszkaniu i zamordowali go, jego żonę zaś ciężko ranili. Przyczyną tej zbrodni, której sprawców uwięziono, były nieporozumienia familijne i majątkowe.

Wypadek kolejowy. Na drodze żelaznej Nadodrzańskiej między stacyami Oławą a Pszczyną przed kilkoma dniami wykoleił się pociąg osobowy i spadł z nasypu. Wszyscy prawie podróżni odnieśli cięższe lub lżejsze uszkodzenia, a wagony zburzyły budkę strażnika, na którą wpadły.

Majątek br. Antoniego Rotshilda, niedawno zmarłego w Londynie, jak donoszą dzienniki angielskie wynosił na około 100 milionów zł. Zmarły miał porobić znaczne zapisy na cele dobroczynne.

Z życia lwicy. W sprawozdaniu dorocznem zarządu zwierzynca królewskiego w Dublinie, niedawno ogłoszonym, zaznaczono między innymi ciężką stratę, jaką zwierzyniec ten poniósł przez śmierć wspaniałej lwicy, którą pieszczołliwie nazywano *Old Girl*. Lwica ta była rasy południowo afrykańskiej, przyszyła na świat 8 września 1859 a zakończyła życie 7 października 1875 r. po sześciotygodniowej chorobie. W czasie długiego stosunkowo życia — powiada wspomniane sprawozdanie — obdarzyła zwierzyniec 54 młodemi lwiatkami, z których 50 szczęśliwie wychowała. Jest to fakt bezprzykładny w dziejach menażeryi i ogrodów zoologicznych. Dodać i to należy, iż potomstwo dzielnej *Old Girl* nietylko powiększyło znacznie i przyozdobiło zwierzyniec dubliński, lecz ponieważ część lwiat sprzedano, przyniosło dochodu około 15.000 zł. W ostatnich tygodniach życia lwicy zdarzył się wypadek, zasługujący na wspomnienie. Mięsożerne drapieżne zwierzęta w ogólności będąc zdrowymi, pozwalały swobodnie bijać w swych klatkach szcurogom, uważając niejako małe te zwierzęta za niegodne ich szpon i szczęk. Zdawałoby się nawet że widok igrających szcurogomów sprawia zwierzętom tym pewną przyjemność w monotomnem ich istnieniu za kratami klatki, co w istocie okropną musi być torturą dla wolnych dzieci pustyń i puszczy zrotnikowych. Widziało nieraz lwy z widocznym zadowoleniem w oczach przypatrujące się szcurogom obgryzającym niedogryzione przez nie kości. Inaczej jednak rzecz się ma, gdy zwierzę takie zachoruje; wtedy niewdzięczne szcurogy nie zadowalniają się niedogryzkami lwich przysmaków, lecz wzdąc niemoc króla pustyń obgryzają jego omadła łapy i nie dadzą mu ginąć spokojnie. W tem położeniu znalazła się także biedna *Old Girl* w ostatnich chwilach swego życia. Ażeby przeto obronić ją od małych drapieżników, pania szcurogomów, który zrazu bardzo był zaniepokojony, ale prędko się oswoił z lwicą, zwłaszcza gdy ta ujrzała, jak pochwylił szcuroga w oczach natychmiast i z wyrazem wdzięczności w oczach lizał go zaczęła przyjaźnie. W końcu lwa tak polubiła swego obrońcę, że piełapami i przycisnęła do piersi. Całe nocy przepędzał piesek na miękkiej szyi chorej i w ciągu sześciu tygodni pozagryzał wszystkie szcurogy, które dokuczają lwicy.

Żeński Harpagon. Niedawno z głodu umarła w Londynie kobieta przywoitej powierzchowności, o której nawiastku dowiedziało się dopiero po śmierci. Mieszkała przy ulicy Jurston. Na kilka dni przed śmiercią prosiła gospodyni domu o szklankę wody, a otrzymawszy ją zamknęła się w swym mieszkaniu i odtąd dłuższy czas jej nie widziano. Zwróci

ło to uwagę sąsiadów, a gdy na pukania do drzwi nikt nie odpowiadał, wezwano w końcu policyę, w obecności której utworzono pomieszkanie. W pokoju, pustym zupełnie, na brudnym sienniku, leżały zwłoki lokatorki. Głowa spoczywała na starym koszu, który widocznie służył zmarłej za poduszka. Obok trupa leżała stara suknia, w pasku której znaleziono wspaniałą ilość sztuk złota. Wezwany lekarz po oględzinach zwłok oświadczył, że śmierć nastąpiła w skutek głodu. W ciągu dalszych poszukiwań znaleziono w drugim pokoju zmarłej, założonym żelaznym drągami, skrzyneczkę zawierającą różne znacznej wartości klejnoty. W innej znów skrzynce znaleziono skrypta na imię Hugh Moore opiewający na sumę przeszło 40.000 zł. Z wielu innych papierów dowiedziało się, że zmarła nazywała się Eliza Moore i pochodziła z Tettenthal w jej starej podróźnej walizce znajdowało się wiele dzieł Byrona, Wordswortha i Dickensa. W kącie pustego pokoju skąpiec leżała wążka nadgniję marchwi i kawałek słoniny przez myszy nadgryzany.

Cesare Cantu, znakomity historyk włoski, ma być mianowany senatorem.

Wielki teleskop paryskiego obserwatorium astronomicznego, który dotąd w Europie nie miał sobie równego, wkrótce utraci swą sławę. U jednego z optyków w Dublinie zamówiony został teleskop dla wiedeńskiego obserwatorium, znacznie większych rozmiarów niż refraktor paryski. Będzie 32 stóp długi z soczewką o 26-calowej średnicy. Rura mosiężna ważyć będzie 160 centnarów czyli 8 beczek. Koszta obliczone zostały na 100.000 zł. W roku 1878 obrzymi ten teleskop ma być ustawiony w nowym obserwatorium astronomicznem w Wiedniu, którego budowa w ostatnim roku znacznie postąpiła.

Zmarł w ostatnich dniach w Petersburgu: rosyjski sekretarz stanu hr. Korff i admirał Kr a b b e.

Orkan spustoszył d. 12 b. m. wybrzeża Algieryi. W Oranie uszkodził wiele okrętów i groble portową.

Skutkiem wielkich mrozów zamarło zupełnie morze pomiędzy Szwecją a Finlandyą, co się rzadko zdarza. Komunikacja pocztowa między temi krajami odbywa się z tego powodu częścią na Danię, częścią na Rosyę.

Przeгляд wojsk indyjskich. W zeszłym tygodniu książę następca tronu angielskiego odbył pod Delhi przegląd wojsk indyjskich, który podług opisu korespondenta *Timesa* przedstawiał nader malowniczo widok. Około 15.000 żołnierzy wszelkich rodzajów broni, baterye z uprzęgą słoniów i mułów, a wreszcie najróżnorodniejsze po największej części wspaniałe stroje zbrojnych krajowców zajmowały oko w najwyższym stopniu. Jazda i artylleryja indyjska dorównywała zupełnie jeśli nie prześciga tych broni w armiach europejskich.

Nowe szczegóły o Thomsonie. Hamburgska *Reform* dowiaduje się, że sprawa katastrofy w Bremerhaven, Thomson, już przed 9 laty zostawał pod nadzorem policyi hamburskiej jako poszlakowany o zamiar zatopiania okrętów w celu realizowania premii asekuracyjnych za oddane tym okrętom do przewozu towary. Już wówczas miał Thomson ubezpieczyć jeden ładunek na 24.000 funtów szterli. Wspomniany dziennik w numerze swym z dnia 5 grudnia roku 1866 zawierał następującą notatkę, którą teraz przytacza: „Uwięziony w Bazylei Thompson ostatniej niedzieli odstawiony został pod eskortą agentów policyjnych szwajcarskich i angielskich do Hamburga, a z tąd wczoraj na parowcu pocztowym odwieziony został do Londynu, gdzie przeciw niemu śledztwo sądowe przeprowadzone będzie. Thompson jest oskarżony o nadanie na dwa okręty towarów, które ubezpieczył w sumie około 24.000 funtów szterlingów, w okrętach zaś owych powywierał otwory tak, że musiałby na morzu zatonać. Chciał zrobić to samo na trzecim okręcie i przy tej sposobności zbrodnia wyszła na jaw. Kapitan jednego z okrętów, również uwięziony jest w Anglii. Pokazuje się z tej wiadomości, że Thomson w r. 1866 badany był przez sądy angielskie i widocznie został uniewinniony, kiedy sprawa jego wówczas tak mało miała rozgłosu, że przypadkowo tylko przypomniało ją sobie teraz. Jak się to jednak stać mogło, że zbrodniarz po owym procesie mógł jeszcze zajmować się dalej swym ohydym przemysłem, i dlaczego po katastrofie w Bremerhaven targnął na swoje życie, to zapewne na zawsze pozostanie tajemnicą.”

Tragiczny los burmistrza. W miejscowości pruskiej Runkel wybrany został niedawno burmistrzem gospodarz znany z rzetelności. Nowy burmistrz już w pierwszych dniach swego urzędowania utyskiwał, że mu nie oddano wszystkich aktów urzędowych, i że z tego powodu popadnie w wielkie kłopoty. Tak sobie wziął to do serca, że słysząno go kilkakrotnie, jak załamując ręce mówił: „Jestem zgubiony; nie dojdę tutaj do ładu. Wreszcie przed kilkoma dniami zaprosił do siebie swego poprzednika na burmistrzowski urzędzie i żądał od niego zwrotu wrzekomozatraczonych aktów, a gdy ten oświadczył, że aktów tych nie wziął, w przystępie szalu roz-

paczy poderzwał mu gardło. Zamiast do szpitala odstawiono obłąkanego widocznie do więzienia, gdzie się nieszczęśliwy obwiesił.

XXXV wykaz skladek na pomnik dla s. p. Agenora hr. Goluchowskiego.
C. k. Starostwo w Kossowie: Kasa bractwa cerkiewnego 10 zł., ks. Witwicki 4 zł., E. Witwicki. S. Dawczuk, W. Hreboreczak, T. Urzędzik, H. Iluk, Hudeczak, J. Kohutiak, Kozma, Chimczak, A. Macczuk, L. Hryczuk, F. Iluk-Hudeczak po 1 zł., P. Spindzak, W. Pawluk, O. Diakoniw, S. Iluk, J. Maxymiuk, E. Bojczuk po 50 ct., S. Fimoficzuk 60 ct., J. Fedoryczuk, J. Powszuk, T. Brusturski, N. Tymiak po 40 ct., H. Michaszczuk, M. Maczuparak po 30 ct., J. Gardzuk, J. Ropariuk, S. Kowaluk, H. Waiczuk, J. Koczerechaniuk, F. Ziętyniuk, O. Chimczak, H. Himeczak, D. Powszysk, J. Hapczuk, F. Garadzuk, S. Bodeluk po 20 ct., P. Szypczuk, T. Tkaczuk, D. Duteczuk, P. Cwiluk, H. Ziętyniuk, W. Bojczuk, M. Skomaczuk, J. Bojczuk, D. Bajurak, S. Wirsniuk, A. Kiermoszczuk, O. Spyczuk, J. Weryzak, A. Meroniuk, A. Sołomiczuk, O. Nymkeniuk, A. Chimczak, N. Spindzak, J. Iwasniuk, J. Ziętyniuk, W. Skryblak, A. Garadzuk, P. Sumariuk, P. Spindzak, P. Kohutiak, S. Sławeczuk, P. Chimczak, H. Gucyniuk, J. Iluk, M. Iluk, F. Tymniuk po 10 ct., P. Korowczak 5 ct., J. Demieniuk 3 ct., M. Skomaczuk 2 ct. = 35 zł. 30 ct. Składka w kościele Kossowskim 12 zł. 57 ct. — Gmina Kutty: Soroczyński 2 zł., Romaszkan 1 zł., Sławnicki 60 ct., Wihredich. Sojchek, Jekel, S. Tillinger, Jakubowicz po 50 ct., Schattner. Kastner, Sekretarz po 30 ct., Sienutowicz, M. Tillinger do 25 ct., Schrenzel, Donigiewicz, J. Tillinger, Mojżeszowicz, Sachmir, Wagner, Laub po 20 ct., Habiuk, Halicki po 10 ct. = 9 zł., razem od c. k. Starostwa w Kossowie 56 zł. 97 ct. Prezydent c. k. krajowej Dyrekeyi we Lwowie: Müller, Kornecki po 1 zł., Gornicki, Baumgarten, Woarowski, Reifenkugel, E. Kopsarkiewicz, Rybotycki, Piotr Kol... po 50 ct., Filia III 40 ct., Ilnicki, Rojek, Mutka, Meid... Kh., Silkiewicz, Borecki, Bilowicki, Łoziński po 30 ct., Wiszniewska, Zulauf, Berg, Lachanetz, Czaczka, Wilusz, Liptay, Ptz, Kl... A. Kopsarkiewicz, H... Jan Czup, Pachinger, Krahl, L... po 20 ct., Czarkowski, J. K... Zachowski, Pr. po 10 ct., razem od Dyrekeyi po 12 zł. Razem 68 zł. 97 ct. Do tego poprzednio od I do XXXIV wykazane 1 rubel papierowy, dwieście talara srebrnem i 7369 zł. 45½ ct. Ogółem 7438 zł. 42½ ct. 1 rubel papierowy i dwieście talara srebrnego.

Notatki literacko-artystyczne.

Stypendyum wieczyste imienia Mikolaja Kopernika, ufundowane w Warszawie drogą skladek publicznych, na pamięć 400-letniej rocznicy urodzin twórcy nowoczesnej astronomii, wchodzi z bieżącym rokiem w życie. Dzieło to, należące niewątpliwie do szczęśliwszych pomysłów w dziedzinie fundacyi publicznych, posiada istotną doniosłość nie dlatego, iżbysmy rokowali sobie zeń wielkie nadzieje dla wzrostu uprawy bądź to astronomii, bądź innych nauk matematyczno-fizycznych, jakkolwiek ma ono przeznaczenie uposażania rok rocznie znacznym funduszem trzech najzdolniejszych pracowników na tem polu, ale raczej dlatego, iż widzimy w niem silną manifestację wiary powszechnej, ugruntowanej na sumiennych badaniach uczonych, w polską narodowość Kopernika. Społeczeństwo ubogie, może tylko dla chwały własnych ziomek, wznosić dobroczynne a kosztowne fundacje. Gdyby polska narodowość Kopernika była jak chcą niemieccy uczeni, tylko mrzonką kilku erudytoń polskich albo wiarą stronnictwa, natenczas z pewnością nie obudziłoby się w całym kraju echo na myśl takiej fundacyi. Świeżo zostały ogłoszone w Warszawie statuta owego stypendyumu, wypracowane przez Radę tamtejszego uniwersytetu, a przedłożone jeszcze dnia 5 lipca z. r. do sankcyi cesarskiej; spodziewają się tam powszechnie, iż stypendyum to wejdzie już praktycznie w życie w r. b., i że dnia 19 lutego, jako w wiekopomną rocznicę urodzin wielkiego ziomeka, wskazane statutem ogłoszenie imion stypendystów tegorocznych nastąpi. Suma skladek urosłych z datków, częstokroć bardzo niepokazyjących, wynosi 15.174 rs. i 48 kop. Według statutu udzielać mają się corocznie 3 stypendya po 300 rs. dla słuchaczy wydziału matematycznego na cesarskim uniwersytecie w Warszawie, celujących w egzaminach, przedewszystkiem zaś takich, którzy na temat zadany przez Wydział złożyli rozprawę naukową. Stypendya takie udzielane być mogą również ukończonym studentom uniwersytetu dla dalszego kształcenia się w obranym zawodzie fachowym. Pierwszeństwo mają uczniowie poświęcający się astronomii.

Prasie warszawskiej przybył z nowym rokiem w odrodzonem i najzupełniej przekształconem przez p. Jana Noskowskiego: *Ognisku domowem*, nowy organ o zdrowych i znacznych tendencyach. Dotychczas nie wiodło się temu piśmie, albowiem przechodząc ustawicznie z rąk do rąk nie umiało wyrobić sobie właściwej kolei moralnej, właściwego kierunku zasad i planu w programie. Pierwszy numer tygodnika w nowej, zupełnie odmiennej szacie zewnętrznej, przedstawia i pod względem wewnętrznym widok uzyskanej wreszcie świadomości celów. *Ognisko* przyobiecuje być „strażnicą wiary, ideału i piękną dziejowego, owej trójcy duchowej, którą stracił z piedestału usiłujące gruby materializm stulecia. Właściwy program pisma mieści się w lście J. I. Kraszewskiego, który znaleźliśmy w pierwszym numerze. Ażeby zcharakteryzować barwę pisma,

które obok *Kroniki rodzinnej* najbardziej godne jest polecenia, wyjmemy z owego listu parę wierszów określających istotę i etyczną doniosłość ogniska domowego wśród dzisiejszego rozpręgnięcia pojęć, sprowadzonego zasadą walki o byt: »Pierwszą ideą, jaką nam ognisko domowe przynosi, jest obowiązek, świętość, potrzeba i rozkosz pracy. Ta stałaby się niemożliwą przy ognisku, gdybyśmy przy niemu nie zasiedli w miłości i zgodzie, tak, byśmy sobie byli pomocą, nie przeszkodą... Promienieją więc już z ogniska tego dwie wielkie życia prawdy: obowiązek pracy, potrzeba zgody i ładu. Zgodę rodzi tylko miłość, a ta zawiera w sobie razem poszanowanie, karność i — chętną ofiarę z siebie dla drugich... Płyń więc z tą i obowiązek ofiary — ta wielka życia tajemnica, bez której niema społeczeństwa.«

Fundacja im. Karola Szajnochy.

(Sprawozdanie komitetu nieustającego z czynności podjętych w sprawach fundacji za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1875.)

(Dokończenie.)

2. Co do funduszu rezerwowego: Z funduszu tego spieniężono w myśl wyżej wspomnianej uchwały komitetu, akcyę kolei żelaznej Czerniowieckiej na 200 zlr. za 142 zlr. 75 ct. a zakupiono natomiast obligacyę pożyczki krajowej z r. 1873 ser. A. nr 6301 na 100 zlr. z kuponami od 1 listopada 1874 bieżącymi za 91 zlr. 63 ct., ulokowano zaś resztę 51 zlr. 12 ct. w kasie oszczędności na książeczkę nr. 4086.

Dla funduszu tego zakupiono nadto w ciągu r. 1875 dwa listy hipoteczne, a mianowicie ser. A. nr. 11688 na 100 zlr. z kuponami od 1 marca 1875 bieżącymi za 90 zlr. 20 ct. i nr. 12769 na 100 zlr. z kuponami od 1 września 1875 bieżącymi za 93 zlr. 77 ct.

W kasie oszczędności pozostało z końcem r. 1875 na książeczkę nr. 4086 razem z procentem 26 zlr. 17 ct.

Według tego co wyżej przytoczono, ubyło w ciągu roku 1875 w funduszu rezerwowym: akcyę kolei czerniowieckiej na 200 zlr.; przyrosły zaś: a) obligacya pożyczki krajowej z roku 1873 na 100 zlr., b) listy hipoteczne na 200 zlr., c) w kasie oszczędności 2 zlr. 23 ct., czyli łącznie 302 zlr. 23 ct.; przeto ponowżył się fundusz rezerwowo w ciągu r. 1875 o 102 zlr. 23 ct. i wynosił z końcem grudnia tegoż roku ogółem 976 zlr. 17 ct.

3. Co do zarządu dochodami funduszu żelaznego. Wpłynęło: 1) Za kupony zapadłe dnia 1 marca 1875 r. od sumy 10,900 zlr. w listach hipotecznych 327 zlr. 2) Za kupony zapadłe od dnia 1 września 1875 od sumy 11,400 zlr. w listach hipotecznych 342 zlr. 3) Za kupony zapadłe dnia 31 grudnia 1873 i 30 czerwca 1875 od sumy 300 zlr. w 40^o listach zastawnych Towarzystwa kredytowego 12 zlr. 4) Za kupony zapadłe dnia 1 maja i 1 listopada 1875 od 31 obligacyj pierwszeństwa kolei czerniowieckiej po 6 zlr. 70 ct. w srebrze, czyli według kursu srebra po 1039/10 po 213 zlr. 93 ct. razem 427 zlr. 86 ct. 5) Za kupony zapadłe 1 maja 1875 od sumy 1400 zlr. w oblig. idem. 33 zlr. 7 ct. 6) Za kupony zapadłe 1 listopada 1875 od sumy 900 zlr. oblig. idem. 21 zlr. 26 ct. 7) Za kupony zapadłe 1 maja i 1go listopada 1875 od sumy 2500 zlr. w obligacjach pożyczki krajowej z roku 1873 150 zlr. Razem w dochodach 1313 zlr. 19 centów.

Wydano zaś: 1) Do funduszu rezerwowego 10 procent ogólnego dochodu 131 zlr. 31 ct. 2) Na szóstą ratę należności rządowej 189 zlr. 60 ct. 3) Wypłacono Wnej Szajnochowej 992 zlr. 28 ct. Razem w wydatkach 1313 zlr. 19 ct.

4. Co do zarządu dochodami funduszu rezerwowego: Wpłynęło: 1) Z dochodów funduszu żelaznego 10 procent 131 zlr. 31 ct. 2) Za kupony płatne 1go marca 1875 od sumy 600 zlr. w listach hipotecznych 18 zlr. 3) Za kupony płatne 1 września 1875 od sumy 700 zlr. w listach hipotecznych 21 zlr. 4) Za kupony płatne 1 maja i 1 listopada 100 zlr. w oblig. pożyczki kraj. 6 zlr. 5) Za kupony płatne 1 maja i 1 listopada 1875 od sumy 50 zlr. w oblig. indenniz. 2 zlr. 36 cent. 6) Z książeczki kasy oszczędności nr 4086 zlr. 56.90 i 62.76, razem 119 zlr. 66 cent. Razem w dochodach 298 zlr. 33 ct.

Wydano zaś: Dla Wnej Szajnochowej 47 zlr. 36 ct. 2) Na zakupno listów hipotecznych w imiennej wartości 200 zlr. (o czym już wyżej była mowa) 183 zlr. 97 ct. 3) Na stempel do podania o dozwoleństwo loteryi celem spieniężenia obrazu „Łokietek“ 50 ct. 4) Ulokowano w kasie oszczędności na książeczkę nr. 4086 zlr. 31.70 i 34.80 razem 66 zlr. 50 centów. Razem w wydatkach 298 zlr. 33 ct.

Do majątku fundacji należy jeszcze ofiarowany przez Wgo Wojciecha Gersona obraz olejny „Władysław Łokietek wśród włości“, którego spieniężenie na korzyść fundacji wdrożone, dotąd jednak jeszcze dokonane być nie mogło.

W skutek prośby komitetu zezwolił wys. Wydział krajowy uchwałą z d. 26go marca 1875 l. 7408, ażeby walory należące do majątku fundacji, przechowywane były jako depozyt w kasie krajowej, gdzie też takowe obecnie są złożone. Dla uproszczenia zarządu uchwałił komitet, administrowany dotąd osobno fundusz rezerwoy złączyć z funduszem żelaznym, oba bowiem fundusze mają ten sam cel, a akt fundacyjny osobnej administracyi funduszu rezerwowego nie wymaga.

W roku 1875 nikt z publiczności nie przyczynił się do wzrostu fundacji. Komitet nieustający więc pozwala sobie odświeżyć w pamięci Szanownej publiczności, iż fundacya ta przeznaczona jest w pierwszym rzędzie na utrzymanie rodziny śp. Karola Szajnochy, zaś w drugim rzędzie na wsparcie dla zubożonych a zasłużonych literatów.

Datki dla fundacji przyjmuje Wny Oktaw Pietruski, członek Wydziału krajowego, a nazwiska dawców podane będą do publicznej wiadomości.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przeгляд handlowy.

Lwów dnia 18 stycznia 1876.

(Oryginalne sprawozdanie *Gazety Lwowskiej*.)

W ostatnich 8 dniach mieliśmy łagodniejsze powietrze. Ciępliwość Celsjusza wskazywał d. 16 b. m. w Krakowie 6·2, w Tarnopolu 8·5, a we Lwowie 7·3 stopnia. Stan dróg polepszył się a komunikacja między miastami, miasteczkami i wsiami została przywróconą. Drogi krajowe były bardzo ożywione, przewożono bowiem wiele zboża i drzewa do miast, z którymi komunikacja przerwana była na kilka dni. Zwiększyły się również dowozy drzewa budulcowego i opałowego do stacji kolejowych. Frachtownicy stawali znowu umiarkowane wymagania i żądali za przewóz 100 kilo ze Lwowa do Żółkwi 36, z Złoczowa do Brzeżan 70, od granicy rossyjskiej pod Radziwiłowem do Brodów 20 centów a z Husiatyna do Tarnopola 1 zlr. 25 cent. Stosunki robotnicze polepszyły się znacznie w skutek zaspnieźnych. Zarządy kolejowe musiały drogo opłacać robotników do zgartywania śniegu z kolei żelaznych. Płacono dziennie 50, 80 do 95 ct. a mimo to okazał się tu i owdzie brak sił roboczych.

W taryfach galicyjskich dróg żelaznych mamy do zapisania, że kolej Karola-Ludwika zniżyła należności za transporta oleju skalnego z Szczecina do Brodów lub Podwołoczysk. Zmniejszona należytość wynosić będzie z Szczecina do Brodów 5·68 a z Szczecina do Podwołoczysk 6·01 mark za 100 kilogramów. W związku kolejowym wschodnio-niemiecko-galicyjskorumuńskim wydano do taryfy specjalnej z 20 sierpnia 1875 drugi dodatek dla transportów drzewa na Mysłowice a względnie na Bogumin, Wrocław, Zgorzelice, Eisenach. W związku obrotu towarym środkoworossyjsko-austryackim wydany został III dodatek. Zawiera on ceny frachtowe za transporty zboża, owoców strączkowych, nasion olejnych i próżnych worków między ważniejszych stacyami kolei Kursko-Kijowskiej a ważniejszych stacyami kolei Karola-Ludwika i morawsko-szląskiej kolei północnej.

Handel towaryowy był ożywiony w zeszłym tygodniu a to głównie w powodu stagnacyi kilkudniowej spowodowanej przerwą w komunikacyi. Towary przeznaczone do Galicyi i Rossyi a zatrzymane na składach kolejowych w Krakowie z powodu przerwy w ruchu, zostały wysłane w zeszłym tygodniu i to przyczyniło się wielce do ożywienia ruchu na galicyjskich drogach żelaznych. W zeszłym tygodniu sprowadzono do Galicyi na Kraków 45.000 kilogramów towarów modnych, manufaktów i towarów wełnianych. Z tych wysłano 6000 kilogramów do Brodów a 3600 kilogr. do Podwołoczysk. Dowóz cukru był co najmniej znaczniejszy w zeszłym tygodniu i wynosił 60.000 kilogr. W szląskich i morawskich fabrykach podrażał cukier. Odbyt tego towaru nie był znaczny. Ze Lwowa wysłano do Złoczowa 1500, do Tarnopola 2350, do Brodów 3000 kilogr. Przez Galicyę przewieziono 30.000 kilogramów cukru. Z Galicyi wywieziono w zeszłym tygodniu do Niemiec na Kraków 300.000 kilogramów drzewa waresztatowego. Wzmogły

się także transporty drzewa opałowego. Tylko progi kolejowe nie miały odbytu. Ceny oleju skalnego były ciągle stałe. Odbyt był znaczny. Z Drohobycza i Borysławia wywieziono w zeszłym tygodniu 75.000 kilogramów nafty. Płacono za 100 kilogramów 42—45 stopniowego oczyszczonego towaru 24 zlr. a za 100 kilogr. wosku ziemnego 24 1/2 zlr. W tym tygodniu nie wysłano wosku ziemnego do Rossyi. Olej rzepakowy był zaniebany; przewieziono tylko 13.600 kilogr. tego artykułu. Za 100 kilogr. płacono 45—46 zlr. Z mąki i produktów mącznych wysłano w ostatnich 8 dniach z Brodów 75.000, ze Lwowa 90.000, z Tarnopola 65.000, z Przemysła 87000 kilogramów. Odbyt mąki zmniejszył się w skutek lichych cen zboża. Z Galicyi zachodniej wywożono ciągle otręby do górnego Szląska.

(Dokończenie nastąpi.)

Przeiętne ceny targowe w Galicyi.

Grudzień 1875 r.

Obertyn: Za mierzycę pszenicy 4 zlr. — cent.; żyta 2 zlr. 75 cent.; jęczmienia 2 zlr. 30 cent.; owsa 4 zlr. 60 cent.; hreczki — zlr. — cent.; grochu 2 zlr. 50 cent.; ziemniaków — zlr. 70 cent. Za centnar siana 2 zlr. 20 cent. Za sążeń drzewa twardego 10 zlr. — cent., miękkiego 7 zlr. — centów. Za funt mięsa 14 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 40 ct.

Probuźna: Za mierzycę pszenicy 3 zlr. 50 cent.; żyta 2 zlr. 50 cent.; jęczmienia 2 zlr. 50 cent.; owsa 1 zlr. 70 cent.; hreczki 2 zlr. 30 cent.; grochu — zlr. — cent.; ziemniaków — zlr. — cent.; Za centnar siana — zlr. — cent. Za sążeń drzewa twardego 9 zlr. — cent., miękkiego 7 zlr. 50 cent. Za funt mięsa 24 centów; masła — centów. Wyrobnik kosztował dziennie 25 centów.

Rożniatów: Za mierzycę pszenicy 4 zlr. — cent.; żyta 2 zlr. 80 cent.; jęczmienia 2 zlr. 60 cent.; owsa 1 zlr. 60 cent.; hreczki — zlr. — cent.; grochu 3 zlr. — cent.; ziemniaków 1 zlr. 20 cent. Za centnar siana 1 zlr. 50 cent. Za sążeń drzewa twardego 6 zlr. 50 cent., miękkiego 5 zlr. — cent. Za funt mięsa 14 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 50 cent.

Skalat: Za mierzycę pszenicy 3 zlr. 60 cent.; żyta 2 zlr. 60 cent.; jęczmienia 2 zlr. 50 cent.; owsa 2 zlr. — cent.; hreczki 2 zlr. — cent.; grochu — zlr. — cent.; ziemniaków — zlr. 70 cent. Za centnar siana 1 zlr. 30 cent. Za sążeń drzewa twardego 11 zlr. — cent., miękkiego 6 zlr. — cent. Za funt mięsa 18 cent; masła — cent. Wyrobnik kosztował dziennie 80 centów.

Starasól: Za mierzycę pszenicy 4 zlr. 50 cent.; żyta 3 zlr. — cent.; jęczmienia 2 zlr. 50 cent.; owsa 1 zlr. 90 cent.; hreczki — zlr. — cent.; grochu — zlr. — cent.; ziemniaków 1 zlr. — cent. Za centnar siana 2 zlr. — cent. Za sążeń drzewa twardego 9 zlr. — cent., miękkiego 6 zlr. 50 cent. Za funt mięsa 16 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 35 cent.

Staremiasto: Za mierzycę pszenicy 4 zlr. 47 cent.; żyta 3 zlr. 5 cent.; jęczmienia 2 zlr. 27 cent.; owsa 1 zlr. 57 cent.; hreczki 2 zlr. 37 cent.; ziemniaków — zlr. 82 centów. grochu 3 zlr. 77 cent. Za centnar siana 1 zlr. 50 cent. Za sążeń drzewa twardego 6 zlr. 80 cent. miękkiego 5 zlr. — cent. Za funt mięsa 14 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 45 cent.

— Dochód kolei Karola Ludwika.

	rok 1876	1875
Doch. od 1 do 14 stycznia	zlr. ct. 182.059 39	zlr. ct. 318.944 33
Razem	182.059 39	318.944 33

OSTATNIA POCZTA.

Z prywatnej szkатуły ofiarował Najj. Pan Sioström miłosierdzia we Lwowie kwotę 200 zlr. na restauracyę kościoła ś. Kazimierza.

Na posiedzeniu Izby deputowanych austriackiej Rady państwa w d. 19 b. m. cofnięto z porządku dziennego wniosek Goellericha w sprawie reformy administracyi politycznej z powodu choroby br. Lassera. Wniosek Heilsberga o podniesienie sumy maksymalnej w sprawach drobnostkowych na 50 zlr. przyjęto. Przyjęto również rezolucyę Haska, wzywającą rząd, ażeby wniósł projekt ustawy, regulującej ściąganie podatków.

Politische Correspondenz pisze: „W sprawie zgromadzenia członków Izby Panów, bawiących tu w Wiedniu, które to zgromadzenie odbyło się d. 17go b. m. nie jesteśmy w stanie podać bliższych

szczegółów; natomiast możemy podać z całą pewnością, że to zgromadzenie nie odbyło się w skutek wezwania rządu, jak to niektórzy utrzymują, i że żaden członek rządu nie był obecny na tem zgromadzeniu.“

Reichsraths-Correspondenz pisze: „Nasze wczorajsze sprawozdanie z 42 posiedzenia Izby panów, musimy sprostować o tyle, że wniosek p. Schmerlinga ażeby między § 16 a § 17 wstawiony został nowy paragraf, nie został przyjęty.“ (Obacz sprawozdanie z Rady państwa)

Kardynał Schwarzenberg oświadczył praskiej reprezentacyi gminnej, że odtąd nie będzie przyczyniał się datkami do utrzymywania ubogich tudzież do zasilania miejskiego funduszu ubogich. *Narodni Listy* tłumaczą to postanowienie ks. Schwarzenberga wyższem opodatkowaniem jego dochodów.

Izba niższa sejmu węgierskiego przyjęła 217 głosami przeciw 66 głosom projek ustawy o reformie administracyi politycznej za podstawę rozprawy szczegółowej.

Węgierski prezydent ministrów p. Tisza przyjmował d. 18 b. m. delegacyę towarzystwa kolei wschodniej i oświadczył jej, że kwota 10 milionów zlr., jaką rząd ofiaruje towarzystwu tytułem wykupna tej drogi żelaznej, jest najwyższą. Rada zawiadowcza tej drogi żelaznej uchwaliła po długich naradach przystać na tę kwotę pod warunkiem, że oprocentowanie teje będzie wolne od opłaty podatków. Przeciw tej uchwałie Rady zawiadowczej protestował *Schönberger*.

Według prywatnego telegramu z Raguzy sześć batalionów tureckich zostało 18 b. m. pobitych na głowę przez powstańców, którymi dowodził Peko Pawłowicz, a to na drodze między Raguzą a Trebiniją. Powstańcy pierwsi uderzyli na Turków. Stratę Turków obliczają na 300 zabitych i wielu rannych; powstańcy mieli 30 (?) zabitych i wielu rannych.

Telegram londyński z 19 b. m. donosi, że gabinet angielski postanowił w zasadzie popierać notę hr. Andrassego *Times* dodaje, że pozostaje jeszcze do zbadań kilka kwestyj szczegółowych.

Z Madrytu donoszą, że wódz Karlistów *Tristany* zawiadomił konsula hiszpańskiego w Bajonnie o swoim bezwarunkowem poddaniu się i że przednia straż Karlistów Nawarry przeszła do wojsk królewskich.

Washingtonska Izba reprezentantów odrzuciła wniosek zniesienia ustawy o podjęciu wypłat w monecie brzęczącej. Za wnioskiem głosowali głównie demokraci. Następnie zażądała Izba od prezydenta Granta przedłożenia sobie całej korespondencyi dyplomatycznej tyczącej się sprawy wyspy Kuby. W senacie generał *Sherman* wniósł ustanowienie jednościmonetarnej i rachunkowej między Stanami Zjednoczonymi i Anglią, i proponował upoważnić prezydenta Unii do zawarcia traktatu, aby za jedność monstarną przyjęty został dolar, których 5 idzie na 1 funt szterling. Funct szterling angielski w krajach Unii i dolar w Anglii mają sobie odpowiadać w wartości w stosunku jak 1 do 5, i używać w obu państwach kursu prawnego.

Aż do zamknięcia dziennika nie otrzymaliśmy żadnych telegramów.

Odpowiedz. redaktor **Władysław Łoziński.**

W teatrze hr. Skarbka.
We czwartek 20 stycznia 1876.

Po raz pierwszy:

BANKRUCTWO

Dramat w 4 aktach Bjornsterna (z norweskigo) przłożył *Platon Kostecki.*

O S O B Y:

Tjalde, hntownik	— — —	P. Ładnowski.
Pani Tjalde, jego żona	— — —	Pni. Aszpergerowa
Walburga) jego córki	— — —	Pna. Deryng.
Sylwia) — — —	— — —	Pna. Czeginska.
Hamar, porucz., naczc. Selwii	— — —	P. Jasienski.
Sannar, prokurzys, u Tjaldego	— — —	P. Woleński.
Komisarz sądowny — — —	— — —	P. Wilczyński.
Jakobzen, piwowar u Tjaldego	— — —	P. Zboński.
Adwokat Berent — — —	— — —	P. Fiszer.
Pastor — — —	— — —	P. Galasiewicz.
Pram, kontrolor komory cłowej — — —	— — —	P. Linkowski.
Konsul Lind — — —	— — —	P. Zamojski.
Konsul Fiune — — —	— — —	P. Konarski.
Konsul Ring — — —	— — —	P. Nowieki.
Hurtownik Holm — — —	— — —	P. Skalski.
Hurtownik Knutzon — — —	— — —	P. Dworski.
Hurtownik Knutzsen — — —	— — —	P. Dębicki.
Ajent Falby — — —	— — —	P. Sachorowski.

Pierwsze trzy akty odbywają się w Domu Tjaldego w portowym miasteczku na zachodnim wybrzeżu Norwegii, akt czwarty odbywa się w półtrzećca roku później w malej osadzie handlowej na wybrzeżu.

Przyjechali do Lwowa.

Hotel Zorza. Pp. Jan hr. Koziebrodzki z Piotrowiec. — Józef Bochenki z Mażytywa. — Włodzimierz Morawski z Ocieki.

Hotel Europejski. Pp. Józef Abgarowicz z Nadwórny. — Jan Gawlitz z Wiednia. — Antoni Kriegshader z Iwaczowa. — Lwewik Mossoczy z Podola. — Jan Neumann z Wołynia. — Jan Trzeciński z Polanki. —

Hotel Angielski. Pp. Leopold Karszniewicz z Sniatyna. — Bronisław Deskur z Stanisławowa. — Aleksander Hulimka z Mycowa. — Henryk Jelowski z Wołynia. — Michał Karnicki z Rogużna. — Dionizy Papara, z Batiatycz. — Józef Sozański z Sarnek.

Hotel Langa. P. Henryk br. Poten z Łahodowa.

Hotel Krakowski. Pp. Włodzimierz Malinowski z Maryanowa. — Julian Salwicki. — z Zubrzy. — Władysław So-

roczyński z Choronowa. — Jan Placykiewicz z Stanisławowa.

Hotel Kuhna. P. Aleksander Paczkowski z Iwanczan.

Odjechali ze Lwowa. dnia 19 stycznia 1876. Pp. Tadeusz hr. Tarnowski do Krakowa. — Mieczysław Marasse do Bóbrki. — Ludwik Repka do Szczerca. — Szczepan Chwalibóg z Rosyji. — Jan Gniewosz do Sanoka. — Tadeusz Orzechowski do Krakowa.

Śpostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 20 stycznia 1876. Barometr 729 90 mm. Psychrometr suchy — 1.5°C. Psychrometr wilgotny — 1.6°C. — Prężność pary 4.0 mm. Wilgoc 98%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW2. Ozon 10. Opad w mm. z ostatniej 24 godzin. Temperatura powietrza — 1.2 °Rm. Barometr opada.

W y k a z

wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim w dniu 19 stycznia 1876 pięciu liczb. 2 22 62 59 73

Następne ciągnięcia przypadają w dniu 1 i 16 lutego 1876. Z c. k. urzędu loteryjnego.

Pociągi kolejowe.

Przyjeżdża do Lwowa. Z Krakowa: rano o godzinie 5 (pociąg pospieszny); przed południem o godzinie 10. 5 min. 45 (pociąg osobowy); wieczór o godz. 8 min. 5 (pociąg lokalny).

Z Podwołoczysk (do Lwowa na Podzamcze) po południu o godz. 4. min. 8 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 3. min. 45 (pociąg mieszany); wieczór o godzinie 10 min. 55 (pociąg pospieszny).

Odjeżdża ze Lwowa. Do Krakowa: rano o godzinie 5 (pociąg osobowy); po południu o godzinie 11 min. 25 (pociąg pospieszny); w nocy o godzinie 6. min. 35 (pociąg lokalny).

Do Podwołoczysk (z głównego dworca): rano o godz. 6. min. 20 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 5. (pociąg mieszany); w nocy o godz. 10. min. 57 (pociąg osobowy).

Do Czerniowiec: rano o godz. 6. min. 50 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 50 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 43 (pociąg mieszany).

Do Stanisławowa (przez Stryj): rano o godz. 7. min. 7 (pociąg mieszany); Do Podwołoczysk (z Podzamcza): w południe o godz. 12. min. 26 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 32 (pociąg mieszany).

Cennik lwowskiej izby handlow. i przemysł.

Table with columns for 'I. Akcje za sztukę', '2. Listy zast. za 100 zł.', '3. Listy dłużne za 100 zł.', '4. Oblig. za 100 zł.', '5. Losy.', '6. Monety.' and 'Srebro'. Includes prices for various stocks and bonds.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns for '1. Bieg Państwa', '2. Obligacje indemn. 5% za 100 zł.', '3. Akcje', '4. Losy.', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', '6. Losy.' and 'Srebro'. Includes exchange rates for various securities.

Table with columns for '4. Listy zast. losowane', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', '6. Losy.' and 'Srebro'. Includes exchange rates for various securities.

Table with columns for 'Kurs złota', 'Złowskiej Izby handlowej i przemysłowej', 'Telegrafowany kurs wiedeński'. Includes gold prices and telegraphic exchange rates.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Edykt.

L. 58044. Lwowski c. k. sąd krajowy niniejszym wiadomo czyni, że celem zaspokojenia wywalzonej przez galicyjską kasę oszczędności we Lwowie przeciw Ludmili Singer Wysogórskiej sumy 24.000 zł. w. a. z pu. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 761 1/2 we Lwowie położonej w dwóch terminach, t. j. dnia 21 lutego 1876 i 27 marca 1876 każdego razu o godzinie 10 przedpołudniem w tutejszym sądzie odbędzie się, i takowa w tych terminach nie niżej ceny wywołania 60.000 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Lwów dnia 31 grudnia 1875.

276 1-3) Ogłoszenie licytacji.

L. 27. Na dniu 8 lutego 1876 o godzinie 2 popołudniu odbędzie się w c. k. zarządzie lasów i domów w Jasieniu publiczna licytacja za pomocą pisemnych ofert, w celu sprzedaży a względnie dzierżawy: 1. 23368 sześciennych metrów ze zapasów drzewnych w lesie „Babskim” na rok 1875 do użytkowania przeznaczonych. 2. 4130 metrów sześciennych drzewa w lesie całej dzielnicy Jasień w roku 1875 przy sposobności niszczenia kornika wyrobionych suszy i złomów. 3. ze sprzedażą drzewa w Babskim jest połączona dzierżawa tartaku i pomieszczenia trzcinika w Jasieniu. 4. zaś ze sprzedażą drzewa wyrobionego przy sposobności niszczenia kornika, jest dzierżawa tartaku w Hryńkowie wraz z pomieszczeniem trzcinika połączona. Cena wywoławcza drzewa wynosi: 1. za drzewo 5515 złr 54 1/2 ct. 2. za drzewo 5234 złr. 4 1/2 ct. 3. za dzierżawę tartaku w Jasieniu 500 złr. rocznie. 4. za dzierżawę tartaku w Hryńkowie 500 złr. rocznie. Główniejsze warunki licytacji są:

- 1. Każdy oferent powinien dołączyć do oferty wadium: a. za drzewa w Babskim wraz z tartakiem w Jasieniu 3600 złr. b. za drzewo w całej dzielnicy z tartakiem w Hryńkowie 1300 złr. 2. Dzierżawa tartaków obu trwać będzie 1 rok t. j. od 1go stycznia po koniec grudnia 1877 i nastąpić może tylko łącznie ze zakupem drzewa. 3. Tylko oferty pisemne we wyraźny podpis oferenta, miejsce zamieszkania tegoż i we wadium przyjmowane będą do godany 6 wieczór dnia poprzedzającego licytację. 4. Oferty niedokładnie wystawione, i dodatkowy uwzględnieniem nie zostaną. 5. Wszystkie bliższe warunki tej sprzedaży i dzierżawy przejrzyć można w c. k. Zarządzie lasów i domów w Jasieniu. C. k. Zarząd lasów i domów. Jasień dnia 16 stycznia 1876.

280 1-3) Edykt.

L. 7307. W c. k. sądzie powiatowym halickim odbędzie się na dniu 8 lutego 1876 i 8 marca 1876 na zaspokojenie kwoty 30 złr. a. w. przez Salomeę Leonowicz wygranej przymusowa sprzedaż połowy gruntu „Dziwoszczyszyna” zwanego w Haliczu położonego, według księgi gruntowej Dom. II. pag. 356 et 357 n. 7 haer. do masy spadkowej dłużniczki s. p. Maryi Studzińskiej w jednej połowie należącego, dwa morgi obejmującego, za lub ponad cenę 400 złr. a. w. Zakład wynosi 40 złr. Warunki licytacyjne i akt oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze. Halicz dnia 30 września 1875.

280 1-3) Obwieszczenie.

L. 15808. Samborski c. k. sąd obwodowy dla spraw handlowych podaje do wiadomości, że do rejestru firm spółkowych wpisano firmę „Ludwik Borowski & Comp.” Spółkę jawną od 24 kwietnia 1874 dla krmarstwa towarów korzennych, win, wódek i t. p. z siedzibą w Stryju. Spółnicy Ludwik Borowski kupiec i Kornelia Sokółowska handlująca, mieszkający w Stryju, z których pierwszy tylko sam uprawniony do zastępowania i podpisywania spółki. Sambor dnia 19 października 1875. (283 1-3) Obwieszczenie. L. 8368. C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie sprzedaje w celu wydobycia kwoty 200 złr. 37 1/2 ct. z pn. na rzecz Herscha

Luwisch jako prawonabywcy Hafii Senedziuk w trzech terminach licytacyjnych t. j. w dniu 31 stycznia, 29 lutego i 31 marca 1876 każdym razem o godzinie 9 rano w tusądowym zabudowaniu realność pod l. 26 w Run-gurach położonej Stefana Michasiuka własną, ciała tabularnego nie stanowiącą. Akt oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzanemi lub w odpisie podjętemi. Peczeniżyn 23 listopada 1875. (225 1-3) Edykt.

L. 6758. C. k. sąd powiatowy w Dubiecku czyni niniejszym wiadomo, że w skutek prośby Michała Sawickiego c. k. notariusza z Dubiecka, dozwolono rezolucją z dnia 27 lipca 1875 do L. 4404 intabulację tegoż za właściciela parceli gruntowej pod l. top. now. 1426 w Dynowie położonej, na imię Kamiliana Skąpskiego wedle Dom. Tom I. pag. 351 n. III. haer. intabulowanej. Ponieważ miejsce pobytu Kamiliana Skąpskiego jest nieznanne, przeto ustanowił tutejszy sąd dla niego na jego i koszt niebezpieczeństwa Marcina Wyszatyckiego, naczelnika gminy z Dynowa kuratorem, które mu powyższą rezolucję doręcza się. Dubiecko dnia 29 grudnia 1875. (278) Edykt.

L. 113. C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w skutek propozycji wierzycieli masy konkursowej Nathana Tuera z Przemysła na miejsce tymczasowego zarządcy tej masy adwokata p. Baumfelda z zastępstwem adwokata Dra Łużckiego p. Leizor Gans z zastępstwem p. Abrahama Mantla w Przemysłu stanowczym zarządcą tej masy rozbiorewła mianowanam został. Przemysł 5 stycznia 1876. (279) Edykt.

L. 34. Złoczowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości powszechnej, że z uchwały z dnia 18 grudnia 1875 l. 10418 na dniu 3 stycznia 1876 przy w tusądowym rejestrze dla spółek gospodarczych i zarobkujących Tom. I. stronica 1-4 zapisanej firmie Powarzystwa zaliczkowego w Bóbrce stowarzyszenia zarejestrowanego z poręką nieograniczoną, w rubryce 6 strona 3 i 4 zapisano, że ze składu Dyrekcji i zarządcy z powodu podanej rezygnacji i najniejszej z powodu podanej rezygnacji wystąpił kontrolor p. Ksawery Dębicki, że w jego miejsce jako zastępca kontrolora aż do czasu zwołania ogólnego zgromadzenia wstąpił w skład Dyrekcji ku temu przez

radę nadzorczą na posiedzeniu 18 października 1875 zamianowany p. Wacław Czerny c. k. poborca podatkowy w Bóbrce, i że wice zarządcą Dyrekcję Towarzystwa stanowią i za nie w sposób dotychczasowy firmować będą pp. Jakób Czarnik jako Dyrektor p. Wacław Miedlicki jako kasyer zaś p. Wacław Czerny jako zastępca kontrolora. Złoczów 5 stycznia 1876. (221 1-3) Edykt.

L. 4345. W dniach 29 lutego 1876, 28 marca 1876 i 28 kwietnia 1876, każdą razą o 10 godzinie rano odbędzie się w skutek odezwy c. k. Sądu krajowego Lwowskiego z dnia 14 sierpnia 1874 l. 45976 publiczna sprzedaż realności l. k. 42 1/2 w Zółkwi do leżącej masy po Krystianie Rehfeld i do Julii Rehfeld należącej i realności pod l. 44 1/2 w Zółkwi Julii Rehfeld własnej, na rzecz Dawida Grüssa jako casyonariusza Jakóba Hermelina pto. 690 zł. z pn. Cenę wywołania pierwszej realności stanowi kwota 2016 zł. 50 ct. drugiej zaś kwota 1144 zł.

Wadium dziesiąta część ceny wywołania a to w gotówce lub w papierach według kursu. Resztę warunków licytacyjnych i akt deklaracji i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze sądowej. Z c. k. sądu powiatowego. W Zółkwi dnia 30 października 1875. (222 1-3) Obwieszczenie.

L. 3287. W c. k. sądzie powiatowym w Żurawnie będzie na dniu 6. Marca 1876 o godzinie 10 przedpołudniem sprzedawaną przez publiczną licytację realność włościańska w Łachowicach podróż pod n. k. 59 położona, a to celem ściągnięcia należnej Samuelowi Stegowi od spadkobierców Piotra Kozaka kwoty 76 zł. w. a. z pn. Gdyby na dniu tym realność rzeczona przynajmniej za cenę szacunkową w ilości 389 zł. w. a. sprzedaną nie została, będzie licytacja ta do dnia 24 kwietnia 1876 do godziny 10 przed południem odroczone a jeżeli i na tym terminie nikt najmniej ceny szacunkowej nie zaoferuje, na ten wypadek wyznacza się do licytacji tej 3 termin na dzień 6 Czerwca 1876 o godzinie 10 przed południem, na którym realność rzeczona także bądź cenę sprzedaną będzie. Wadium wynosi 39 zł. w. a. Żurawno 6 listopada 1875.

(237 2-3) **Edykt.**

L. 4130 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich ogłasza niniejszym, że celem sciągnięcia 34 złr. 62 ct. w. a. z odsetkami po 60/0 od 18 marca 1871 bieżącymi, kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 3 złr. 94 ct., 3 złr. 68 ct. i 3 złr. 34 ct., tudzież obecnie przyznanych 10 złr. 32 ct. w. a., na rzecz O. Winklera sprzedaną zostanie połowa realności pod N. k. 16 w Mostach wielkich położonej, Chaima Wolfa Gelbera własnej, przedmiot księgi gruntowej stanowiącej, w dniach 15go lutego, 15go marca i 5 kwietnia 1876, każdym razem o 10 godzinie przed południem przez publiczną licytację w gmachu sądowym.

Cena wywołania 1900 złr.
Resztę warunków licytacji, akt oszacowania i stan tabularny przejrzeć można w registraturze.

O czym zawiadania się oprócz wierzycieli hipotecznych także wszystkich tych, którymby uchwała niniejsza z jakiegobądź powodu wcześniej przed terminem doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 2 lutego 1875 do tabuli weszli, do rąk ustanowionego dla nich kuratora p. Tomasza Dygna w Mostach.

Mosty 30 listopada 1875.

(208 2-3) **Obwieszczenie**

L. 1252. C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi w zabudowaniu sądowym dnia 31 stycznia, 7 lutego i 21 lutego 1876 o godzinie 10 rano, celem sciągnięcia dla Abrahama Sojchera wierzytelności 135 złr. z pn. przymusową licytacijną sprzedaż realności włościńskiej w Besku pod liczbą 142/108 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, masy nieobjętej dłużnika Matwija Krupianika własnej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 1100 złr. Wadyum zaś 100/0 takowej.
Reszta warunków, tudzież akt opisanie i ocenienia mogą być przejrzane w Sądzie Rymanów dnia 29 grudnia 1875.

(188 2-3) **Edykt.**

3. 1643. Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg wird über das gefamnte bewegliche, und in den Ländern, für welche die Konkursordnung vom 25 Dezember 1868 (N. l. R. G. B. vom Jahre 1869), gilt gelegene unbewegliche Vermögen des in Lemberg die Handelsniederlassung habenden, protokollierten Handelsfirma Lawin & Kohn, so wie deren Gesellschafter Chaim & Joachim Lawin und Zakel Joel v. Julius Kohn der Konkurs eröffnet mit dem, daß die Verhandlung über jeden dieser Konkurse abgefordert geschieht daß zur Zeitung desselben Herr k. k. Ob. Janowski als Konkurskommissar und Herr Adv. Dr. Jakobles als einstweiliger Vermögensverwalter bestellt, und die Gläubiger aufgefordert, bei der, auf den 25 Jänner 1876 um 4 Uhr Nachmittags angeordneten Tagfahrt, unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege, über dessen Bestätigung, oder über die Ernennung eines anderen Massverwalters und seines Stellvertreters desselben ihre Vor schläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubiger-Ausschusses vorzunehmen.

Wer an die gemeinschaftliche Konkursmasse einen Anspruch als Konkursgläubiger stellen will, wird erinnert, seine Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, vor Ablauf 12 April 1876 bei diesem Landesgerichte, nach Vorchrift der Konkurs-Ordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachteile zur Anmeldung und bei der Tagfahrt, welche auf den 2 Mai 1876 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt wird, zur Liquidierung und zur Rangbestimmung zu bringen.
Den bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl, an die Stelle des Massverwalters, seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amlte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgültig zu berufen.

Zugleich wird die allgemeine Liquidations-tagfahrt als eine Vergleichstagfahrt nach § 68 der Konkursordnung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Konkursverfahrens werden in der Gazeta Prawowa erfolgen.

Wien k. k. Landesgericht.

Lemberg am 13 Jänner 1876.

(254 2-3) **Concurs.**

3. 44. An der zu Pola bestehenden achtklassigen k. k. Marine-Volks- und Bürgerschule für Mädchen ist die Stelle einer Lehrerin sogleich zu besetzen. Die Unterrichtssprache ist die deutsche.
Mit diesem Posten ist ein Jahresgehalt von 600 fl. 5 W. und ein jährliches Quartiers-Anquivalent von 275 fl. 20 kr. ferner der Anspruch auf die gesetzlichen Quinquennalszulagen, endlich im Falle der eintretenden Dienstuntauglichkeit der Anspruch auf Pension nach dem Militär-Verforgungs-Gesetze verbunden.

Die Bewerberinnen haben ihre Gesuche bis längstens 1 Februar d. J. an das Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section) Wien — unter Beilage nachbezeichneter Dokumente einzufenden:
1. Tauf- und Geburtschein;

2. Herzliches Zeugnis über gesunde, eine unge störte berufsmäßige Dienstleistung entsprechende Körperbeschaffenheit;

3. Studienzeugnisse, sowie das Zeugnis über die Lehrbefähigung für allgemeine Volksschulen;

4. Zeugnisse über die bisherige Verwendung im Lehramte;

5. Zeugnisse über ein tadelloses Vorleben.
Bewerberinnen, welche sich in definitiver Anstellung befinden, werden auch an dieser Schule definitiv aufgenommen; im andern Falle wird die definitive Anstellung von dem Resultate eines Probejahres abhängig gemacht.

Die Kosten der Ueberführung der Neuerannten von ihrem gegenwärtigen Anstellungs- oder Aufenthaltsorte nach Pola trägt das Marine-Vertr. nach dem für Marine-Beamte der X. Diätenklasse festgesetzten Ausmaße und wird der Betreffenden ein entsprechender Reisevorschuß gegen nachträgliche Verrechnung gewährt.
Wien am 13 Jänner 1876.

Vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section).

(207 2-3) **Obwieszczenie**

L. 3620 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia Dawida H. Lebowla w wysokości 110 złr. a. w. z pn. odbędzie się 13 marca, 19 kwietnia i 22 maja 1876, każdym razem o 10 godzinie rano, w Sądzie egzekucyjnej licytacja gospodarstwa gruntowego pod l. 115/56 w Zoltanicach położonego, ciała tabularnego nie stanowiącego, Ilka Fedyny własnego

Cena wywołania wynosi 651 złr. 20 cent. w. a.

Zakład 65 złr. a. w.

Warunki licytacyjne i akta można w Sądzie przejrzeć.

Kulików 20 listopada 1875.

(181 2-3) **Obwieszczenie**

L. 6855. C. k. Sąd powiatowy w Medenicach przedsięwzięcie dnia 3 kwietnia 1876, 13 kwietnia 1876 i 28 kwietnia 1876, zawsze o 10 godzinie rano w tutejszym sądownym zabudowaniu w drodze publicznej licytacji, przymusową sprzedaż realności pod l. 149/104 w Letni Michała Płowiaka, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie sumy 457 złr. 55 ct. a. w. na rzecz Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościńskiego w dwóch pierwszych terminach za cenę wywołania lub wyższej takowej, a na ostatnim także niższej.

Za cenę wywołania ustanowiono 1200 złr. a. w.

Zakład wynosi 120 złr. a. w.
Warunki licytacyjne i akt oszacowania można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć i odpisać.

O tem zawiadania się tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez kuratora ustanowionego p. Aleksandra Jurkiewicza.

C. k. Sąd powiatowy

Medenice dnia 29 października 1875.

(205 2-3) **Edykt.**

L. 4503. C. k. Sąd powiatowy w Dębicy wiadomo czyni, iż p. Katarzyna Gros ser wniosła skargę z dnia 6go października 1875 l. 4503 przeciwko Ferdynandowi br. Palatsay, a względnie jego spadkobiercom, o uznanie prawa zastawu dla sumy 3900 złr. m. k. za zgaste i ekstabulacja tejże ze stanu biernego realności l. 148 n. 149 st. w Dębicy, i że do rozprawy ustnej termin na dzień 28 stycznia 1876 o godzinie 9ej rano wyznaczony został.

Gdy pozwani są z miejsca pobytu i życia niewiadomi, przeto ustanawiając na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum c. k. notariusza p. dra Bronisława Brzeskiego, celem zastępowania ich, wzywa się tychże pozwanych, aby na powyższym terminie albo osobiście stanęli, albo też innego zastępcę sobie obrali i Sąd o tem zawiadomli, inaczej wyższe z zaniebdania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.

Dębica dnia 20 listopada 1875.

(230 2-3) **Obwieszczenie**

L. 6132. Sąd powiatowy Rohatyński podaje do wiadomości, że wskutek wezwania c. k. Sądu Brzeżańskiego, w sprawie Salomona Rubin przeciw Nasanalemu Hofman pto. 150 zł. odbędzie się w dniach 23 lutego, 8 marca, i 29 marca 1876, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna licytacja realności pod l. 25 w Stratynie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 100 zł. Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tutejszosądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Rohatyn 30 grudnia 1875.

(204 2-3) **Obwieszczenie**

L. 1642 pr. Jego Ekscelencya p. prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego mianował na mocy §. 301 proc. kar. dla pierwszej zwyczajnej kadencji posiedzeń Sądów przysięgłych w roku bieżącym przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu prezydenta Sądu tegoż Lucylliana Krynickiego przewo-

dniczającym, a c. k. radców Sądów krajowych dra Izydora Paślawskiego, Jana Strumieńskiego, Alojzego Uhle i Józefa Doboszyńskiego zastępcami przewodniczącego Sądu przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencji rozpoczną się w dniu 2 marca r. b. o godzinie 9ej przed południem.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego.

Tarnopol dnia 8 stycznia 1876.

(261 2-3) **Obwieszczenie**

L. 7230. C. k. Sąd powiatowy Rohatyński podaje do wiadomości, iż na żądanie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościńskiego do zaspokojenia w celu zaspokojenia tegoż pretensy w kwocie 356 zł. 96 ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności Zofii Mahorowskiej pod l. kons. 364 w Rohatynie położonej, na 800 zł. oszacowanej, w terminach 23 lutego, 8 marca i 29 marca 1876 każdego razu o 10 godzinie przed południem w tutejszym sądzie się odbędzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Rohatyn 8 października 1876.

(202 2-3) **Edykt.**

L. 18549. C. k. Sąd obwodowy jako wekslowy w Samborze rozpisuje na zaspokojenie pretensy Ichla Greibacha w kwocie 81 złr. w. a. z pn. przymusową licytacijną sprzedaż jednej czwartej części realności pod l. kons. 84 w Samborze na Blichu położonej, do dłużnej masy nieobjętej Mojsesza Wegnera należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, która to sprzedaż odbędzie się w tutejszym Sądzie w trzech terminach, a to dnia 3 lutego, 17 lutego i 2 marca 1876, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 233 złr. 50 ct. w. a.

Wadyum 100/0 ceny szacunkowej.

Resztę warunków w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O czym się chęć kupienia mających, tudzież tych niewiadomych wierzycieli, którzyby po dniu 24 czerwca 1873 na rzecz realności prawo zastawu uzyskali, przez ustanowionego w tym celu kuratora dra Witztza uwiadomia.

Sambor 30 listopada 1875.

(220 2-3) **Obwieszczenie**

L. 3488 cyw. Dnia 1 lutego, 8 lutego i 29 lutego, każdym razem o godzinie 11ej z rana, odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna sprzedaż realności Konstancyi Okońskiej własnej, w Rudkach położonej, na rzecz Dawida Reich, celem pokrycia 300 złr.

Cena szacunkowa jest 1000 złr., zaś wadyum 100 złr. w. a.

Blizsze warunki licytacyjne interesowany przejrzeć może w tusądowej registraturze.

Z c. Sądu powiatowego.

Rudki dnia 4 grudnia 1875.

(219 2-3) **Edykt.**

L. 11345 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 175 złr. z pn., od Stanisława i Maryanny Baków należącej się, odbędzie się w dniach 17 lutego, 16 marca 1876, każdym razem o godzinie 10 przed południem, w gmachu sądowym publiczna licytacja, pod następującymi warunkami: być się mająca:

1. Na obu tych terminach sprzedana być może wystawiona na sprzedaż nieruchomości tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 760 złr.

Wadyum wynosi 76 złr. w. a.
Na obudwu terminach posiadłość poniżej ceny kupna nie będzie sprzedana.

Resztę warunków licytacyjnych, oraz akta zastawniczego opisanie i oszacowanie można przejrzeć w tutejszej registraturze. Chrzanów dnia 20 listopada 1875.

(238 2-3) **Edykt.**

L. 4531. Podaje się do publicznej wiadomości, że na rzecz Marka Woźniaka i 16 innych o 11032 złr. a. w. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 1 lutego 1876, dnia 29 lutego 1876 i na dniu 28 marca 1876 publiczna licytacja pół gruntu pod L. 40 w Ordowie Józefa Temeczki własnego. Cena wywoławcza 1270 złr.

Warunki licytacyjne można w tusądowej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Radziechów 14 października 1875.

(251 2-3) **Edykt.**

L. 7816. Na pozew małżonków Joachima Löwi i Gittli Sandbanków, wniesiony pod dniem 22 października 1875 L. 7816 przeciw Cypryanowi Kiszakiewiczowi o własność 1/4 części realności pod l. d. 9 w Jarosławiu położonej, termin do rozprawy ustnej wyznaczono na dzień 8 lutego 1876 o godz. 9 rano.

Rzeczą więc Cypryana Kiszakiewicza, względnie tegoż z imienia nieznanych spadkobierców przy rozprawie zgłosić się lub też ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi Ruczkę należyta informację udzielić.

C. k. Sąd powiatowy.
Jarosław 22 października 1875.

(252 2-3) **Ogłoszenie licytacji.**

L. 4812. C. k. sąd powiatowy przedsięwzięcie 27 stycznia, 17 lutego, powyżej lub za cenę szacunkową 359 zł. a 16 marca 1876 zaś poniżej tejże, przymusową sprzedaż gruntu 3/32 roli Jancarówki i połowy domu Nr. 120 w Grzechyni, ciała tabularnego niestanowiących, Jana Witka własnych, protokołem z dnia 5 lutego 1875 L. 489 na pokrycie pretensy Löwi Kłapholza zajętych.

Warunki licytacyjne, protokół zajęcia i oszacowania wolno przejrzeć lub odpisać. Maków 6 grudnia 1875.

(244 2-3) **Obwieszczenie**

L. 10647. C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza niniejszym, że w sporze Zakładu kredytowego włościńskiego przeciw Dmytrowi i Annie Hałuszków, sprzedaną będzie w drodze publicznej licytacji realność pod l. k. 114 w Lacku położona w trzech na 18 lutego 24 marca i 28 kwietnia 1876 o godzinie 9 rano wyznaczonych terminach, na dwóch pierwszych terminach jednak tylko za lub wyżej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej, na 300 zł. ustanowionej. Połowa ceny kupna wliczając ustanowiony na 30 zł. a. w. zakład, ma być zaraz po licytacji, druga zaś po 30 dniach po prawomocności aktu licytacyjnego do sądu złożoną.

Resztę warunków można przejrzeć w sądowej registraturze. Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Józefa Jelinka w Dobromilu. Dobromil dnia 13 grudnia 1875.

(250 2-3) **Edykt.**

L. 801. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza niniejszym, że na rzecz Markusa Steina realność pod l. k. 462 w Bóbrce położona, ciała tabularnego nie stanowiąca, dawniej do ś. p. Mykiły Kiernickiego, obecnie zaś do spadkobierców jego należąca, na zaspokojenie dłużniej sumy resztującej w kwocie 129 zł. w. a. z odsetkami po 60/0 od dnia 7 czerwca 1866 dalej bieżącymi, i innymi przynależnościami, w kancelaryi sądowej na trzech terminach to jest, dnia 24 lutego dnia 16 marca i dnia 20 kwietnia roku 1876 każdą razą o godzinie 10 zrana na licytację wystawioną i najwięcej ofiarującemu, na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej na trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej w kwocie 438 zł. w. a. za złożeniem wadyum 100/0 tej ceny szacunkowej, w drodze egzekucji sprzedana zostanie.

Blizsze warunki licytacyjne i akta dotyczące można przejrzeć w kancelaryi sądowej.

Bóbrka dnia 5 grudnia 1875.

(265 2-3) **Edykt.**

L. 8071. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski, wzywa posiadacza zaginionego wekslu z daty: Żołynia dnia 16 marca 1873 na 12 zł. w. a. opiewającego, za 11 miesięcy od daty płatnego, przez Simchego Liebicha wystawionego, a przez Wojciecha Kocharza do zapłaty przyjętego, aby takowy w dniach 45 sądowi przedłożył, gdyż w razie przeciwnym tenże weksel za amortyzowany uznany będzie.

Rzeszów dnia 9 grudnia 1875.

(262 2-3) **Edykt.**

L. 3013. C. k. sąd powiatowy w Załocach wzywa niniejszym niewiadomego z imienia i miejsca pobytu właściciela sreber, wyoranych w dniu 23 marca 1874 na polach do części dóbr Manajowa należnych, własnością p. Wincentego Gorzyckiego będących aby w przeciągu jednego roku od dnia 3 umieszczenia niniejszego edyktu licząc, do tutejszego sądu się zgłosił i prawa swe własności do tych znalezionych sreber wykazał.

C. k. sąd powiatowy.

Założe 1 sierpnia 1875.

(169 3-3) **Edykt.**

L. 8615 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku zawiadania Abrahama Weinbacha z Przeworska, który za zbrodnię oszustwa prawomocnie skazany, przed wykonaniem kary uciekł i dotąd wysledzonym nie został, iż w sprawie egzekucyjnej małżonków Michała i Anastazyi Chlebusów z Rozborza przeciw Abrahamowi Weinbach o zapłacenie 245 złr. 16 cent. w. a., tudzież w sprawie egzekucyjnej Wawrzyńca Śmiecha z Ujezny o 133 złr. z przn. na podstawie prawomocnego wyroku c. k. trybunału Sądu przysięgłych w Rzeszowie z dnia 28 września 1874 L. 7008, na zaspokojenie powyższych pretensy Sąd tutejszy dnia 12 grudnia 1875 L. 8615 i 8641 dozwolił egzekucyjne zajęcia papierów wartościowych, jako kaucyę za Abrahama Weinbacha w kwocie 2010 złr. w Sądzie śledczym w Rzeszowie złożonych i uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie z d. 19 czerwca 1875 L. 3201 za przepadłe prawomocnie uznanych, bez naruszenia nabytych już praw osób trzecich dozwolono, i że w tych sprawach dla Abrahama Weinbacha, kuratora w osobie adwokata kr. dra Ruczkę z Jarosławia ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Przeworsk dnia 12 grudnia 1875.

Obwieszczenie.

L. 454 pr. Z powodu rozpisania wyboru uzupełniającego jednego posła na Sejm krajowy z ciała wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Krakowskiego, ogłasza się niniejszem na podstawie §. 22 sejm. ord. wyb. listę wyborców wzmiankowanego okręgu wyborczego z tem oznajmieniem, iż reklamacje mogą być wniesione do c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie w przeciągu dni 14, licząc od dnia tego ogłoszenia.

Reklamacje wniesione po upływie tego terminu nie będą uwzględnione. Pełnoletni współwłaściciele dóbr tabularnych, uprawniających do wyboru w powyżej wzmiankowanym okręgu wyborczym, mają w celu wydania karty legitymacyjnej przedłożyć c. k. staroście w miejscu odbyć się mającego wyboru pełnomocnictwo, wystawione przez nich dla tego, którego do wyboru upoważnili.

Oraz wzywa się tych do wyboru uprawnionych, którzy w kraju nie mieszkają, ażeby o karty legitymacyjne zgłosili się u dotyczącego c. k. starosty. Uprawnieni do wyboru, stale w kraju zamieszkali, otrzymają karty legitymacyjne wprost z urzędu.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 16 stycznia 1876.

W y k a z

posiadaczy dóbr tabularnych, uprawnionych do wyboru posła do Sejmu krajowego, w ciele wyborczym większych posiadłości okręgu wyborczego:

Krakowskiego.

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwisko tabularnej posiadłości
Jego Ces. Wysokość Arcyksiążę Albrecht	Kamecznica, Peweł mała, Rycerka, Sól z Nielewiał i Szarem, Ujsoły, Wieprz ad Żywiec c. att., Reptra, Brusnik, Ciecina, Cisiec, Czernichów, Juszczyzna, Lipowa, Leśna stara i nowa, Międzybrodzie ad Żywiec, Miłówka, Ostre, Pietrzykowice, Radzichów, Sienna, Słotwina, Żywiec stary, Trzeźnia, Zabłocie, Zadzięło, Zarzecze, Zabnica, Żywiec c. att. Hucisko, Isep, Telesnia, Korbielów, Koszarawa, Krzyżowa, Mołne, Peweł wielka, Przyborów, Przyłęków, Sporycz, Sepólnia wielka i mała, Świnia, Trzebinie, Bestwina, Bestwinka, Biała (Przedmieście), Brzeszcze, Czaniec, Dankowice, Jawiszowice, Janowice, Karniów, Komonowice, Lipnik, Międzybrodzie, ad Kobiernice, Porąbki, Przesiczyn, Skidzin, Straconka, Wilkowice.
Agronomiczne Towarzystwo w Krakowie Atteslaender Anna Armałowicz Feliks Badeni Józef Badeni Stanisław Bader Maksymilian małoletni i Iskrzycka Zofia Baranowski Lucyan Barber Jakób Bartel Jan Baruch Gustaw Baum Ferdynand hr. Baum Józef hr. Białobrzegi Stanisław Bracia Miłosierdzia w Zebrzydowicach	Czenichów, Kłokoszyn. Pleszów. Bytomsko, Łąka górna. Wadów. Grabie, Zymbrzeg, Branice c. att. Garlica murowana. Kobylec część Borowicka i Studzianka zwana. Porąbka iwkowska. Jankowice. Łągowniki. Radocza. Kopytkówka, Brzezinka. Siepraw, Kowęciny. Zebrzydowice. Ślemień c. attin. Gilowice, Kocoń, Kurow, Las, Peweł, Pewełka, Ślemień rychwaldski! Sucha c. att., Krzeszów, Lachowice, Kuków, Stryżowa, Sucha i Tarnawa. Wielkie drogi, Barwald średni, Brody, Brzezina c. attin. Bugaj, Kalwarya, Marcyporeba, Przyłkowice, Stanisław górny. Ochmanów, Staniątki, Suchoraba, Węgrzee, Podborze, Ślemiróg, Zakrzów, Brzezina, Gorzków stary, Kółko, Podłęże, Łazy, Łezkowice, Chrośc. Kłęczany, Marszowice, Niegowice. Stróże, Borowa, Wola stróżka, Zakliczyn, Zdonie. Sułków i Wola sułkowska. Łobzów część. Raciechowice Kwapinka i Mierzeń Andrychów c. att. Sułkowice. Targonica, Wieprz, Brzezina czyli Brzezinka.
Branicki Aleksander hr	Dwory, Monowice.
Brandys Stanisław	Rudze.
Benedyktynki w Staniątkach	Brzączowice. Strzelce małe, Szczurowa.
Benoe Atanazy	Janowice.
Benoe Justyna	Wieprz (Twierdza).
Beym Albin	Jodłówka, Krzeszów i Rzezawa.
Biesiadecki Stanisław dr.	Bielany, Łęki, Malec, Osiek.
Bilińska Wiktorya, dożywotniczka	Zabawa, Podwale, Zdarzec.
Biliński Stanisław, Helena, Włodzimierz	Lipnik, Zasań, Droginia z Bamowicami. Zdrobec.
Bobrowski Karol hr.	Pisarzowice.
Bobrowska Teresa hr. dożywotniczka (fundacja Hallera)	Popędzyna
Bobrowski Wincenty	Grojec, Zaborze.
Bobrowski Żeliszaw	Gaj.
Boguszewski Antoni	Niegoszowice.
Böhm Ottmar, Eisenstein Teresa i Puteani Pauliny spadkobiercy	Brzezie szlacheckie. Wola justowska.
Bolek Maciej	Bierzanów, Kacin.
Bondi Karolina, Karol, Edward i małoletni Aleksander i Leopold	
Borkowska Adela hr.	
Bzowskiego Aleksandra masa spadkowa	
Bzowski Bogusław	
Bzowska Wiktorya	
Burda Józef	
Chrzanowski Wojciech	
Chwalibóg Wanda	
Chwalibogowska Stanisława	
Chwalibogowski Stanisław	
Chwalibogowski Władysław	
Czartoryski Marcei książę	
Czetsch de Lindewald Berta	

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwisko tabularnej posiadłości
Cystersów konwent w Mogile Dąbski Gustaw i Marya z Lgoeckich Brzeska Dąbska Joanna Dąbscy Włodzimierz, Henryk i Gustaw, Konstancya Sobolewska, Kamila hr. Lanckorońska i Zofia Górka Dąbska Marya Dąbski Władysław Damask Zuzanna Darowski Adam, Marya, Władysław i Zofia Dąbska Zofia z Lgoeckich Dębicki Juliusz hr. Dębicka Klementyna hr. wraz z Juliuszem Dębickim Dzięgelowska Ksawera Dobrzańska Julia Dobrzyński Tytus Drohojewski Tytus Dobner de Dobenau Karol Dominikanów klasztor w Krakowie Dunikowski Jan Dunin Albina, Jadwiga Albina 2 im. Romer, Stanisław i Zofia Dunin Dydyński Maryan Estreicher Aleksander Etterlein Władysław, Walerya hr. Gostkowska, Bronisława Goralczykowa, Teodor i Zdzisław Etterlein Franciszkanek konwent (ś. Andrzeja) w Krakowie Färber Salamon Feil Józefa Fihauzera Henryka masa spadkowa Fischer Jan Franciszek Florkiewicz Julian Foltański Feliks Gąsiorowskiego Mikołaja Antoniego 2 imion masa spadkowa Grabczyński Wojciech Grabowska Felicya i Zuzanna Gralewski Piotr	Czyżyna, Mogiła, Zesławice. Chrzęstowice. Zakrzów. Babice, Broszkowice, Oświęcim. Kosowa. Wojnicz, Łopon, Przybysławice i Marcinkowice. Lubomierz. Mydlniki. Jaśkowice. Nieznanowice i Jaroczówka. Pierzchów, Pierzchowiec. Ochodza. Niewiarów. Jurków, Tworkowa, Wytrzycka. Półwieś, Ryczów, Woźniki, Żygodowice. Barwald górny. Prądnik czerwony. Wojakowa, Dobrocierz. Gierałtowiczki, Głębowice. Raciborsko. Trzebinia. Górka. Regulice. Siercza i Klasno. Podolany, Zręczyce. Gdów, Kędzierzynka, Stadniki. Gorzeń dolny, Jaroszowice. Więckowice, Dulowa, Karniowice, Młoszowa. Kańczuga. Zbydniów. Cerekiew, Bessów, Wyrz. Konary. Chorągiewka. Biała, Grzechynia, Juszczyzn, Kujszówka, Maków, Osielec, Siedzina, Skawina, Wieprzec, Zawoja. Zapanów. Wakowice, Biadoliny. Grajów. Brzeźnica, Marcyporeba, Wysoka, Lgota. Marcyporeba część, Nowedwory. Dąbrówka, Stryżów. Sawa. Witanowice dolne. Tomice, Frydrychowice. Okocim. Wola nieszkowska. Facimiech, Krzecin. Dolega. Poreba wielka. Nidek. Poianka Haller. Jurczyce. Czyżów, Zborczyce. Filipowice i część Będziszyny. Górka, Trzebinionka. Radłów, Biadoliny radlskie, Bielcza, Biskupie radlskie, Bogumiłowice, Borzęcin, Dolega, Zętownice, Niedzielsko, Niwka, Rajsko, Wał, Ruda, Wola radłowska. Gnojnik, Dębina dąbrowska, Bytomsko, Chronów. Balice, Lewniowa. Borek fałgecki. Chełm. Jawornik. Halenów. Sosnowice i Łęcze część. Starawieś dolna. Wrzępia. Bieńkowice. Dębno, Biadoliny szlacheckie, Jastew, Perła, Sterkowice, Wola dębna. Krakoszowice. Prussy. Więckowice, Grabna, Rudka. Bieńczyce. Bronowice małe. Rączna, Prądnik czerwony, Krowodrza. Jasień, Grądy, Pomianowa. Piaski, Drużków. Krzesławice, Zegartowice. Bielany, Muików. Kamień, Przeginia duchowna. Bosutów, Grembałów, Raciborowice, Sulechów, Witkowice, Zastów, Kobylany. Czerna, Paczułtowice, Pisary, Siedlec, Zbik. Moszczanica c. att., Kocierz ad Moszczanica, Łysina, Szczurowa. Jaszczurowa, Mucharz. Chorowice i Bryczyna. Niedary, Uście solne. Sławkowice. Krzesławice. Olszyny, Roztoka, Sukmanie. Ostrow nobile. Wrząsowice.
St. Genois Maurycy hr.	
Giebułtowski Konrad Władysław i Helena Gniewinski Jan Gołemberska Tekla Gorczyński Adam Gorczyński Józef Gorczyński Julian Gorczyńska Marya Gorkiewicz Jan Gostkowski Aleksander Götz Jan Gross de Rosenberg Karol Günther Edward Günther Aleksander Gurniak Adolf Gurniak Jerzy Haller Władysław Haller Hallenburg Henryk Haldziński Antoni Heissek Piotr Helcel de Sternstein Floryan	
Helcel Anna	
Homolacz Edward	
Homolacz Stanisław Horn Zygmunt i Nepomucena Hoszkowski Konstanty Hubicka Salomea dożywotniczka Humberg Karol Jakubowicz Mieczysław, Honorata z Jakubowiczów Balkowa, Stanisław, Władysław Jakubowice i Franciszka z Jakubowiczów Mateusowa Jankowski Karol Jaroeka Leona i małoletni Władysław, Maryan i Ida Jaroccy Jasińscy Sylwester i Aniela Jastrzębski Edmu. d Jaworski Jan John Juliusz August Jordan Apollonia Kraków, probostwo św. Floryana Kraków, kościół P. Maryi Kraków, szpital św. Łazarza Krasicki Kazimierz hr. Krasucki Antoni Kałuski Jozafat Kamedułów klasztor na Bielanych Kanoników regularnych klasztor w Krakowie Krakowska kapituła katedralna Karmelitów konwent w Czerny Kępińska Anastazya Knesek Dominik Knesek Karol Kriegshaber Karolina Kwieciński Józef Kirchmajer Julian Kochanowska Ludwika Komar Henryk Konopka Henryk hr.	

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwisko tabularnej posiadłości	Imię i nazwisko wyborcy	Nazwisko tabularnej posiadłości
Konopka Józef	Mogilany, Kuleszów, Głogoczów.	Śmiałowski Antoni	Aleksandrowice.
Konopki Tadeusza spadkobiercy	Modlnica, Tomaszowice.	Stadnicki Jan hr.	Wielka wieś, Miłówka.
Kopf Józefa	Zakliczyn.	Stadnicki Józef i Stanisław Felicyan 3 imion	Janowice cum att.
Kopf Marya z Bilińskich	Raciechowice część, Sosnow.	Starowiejski Jan	Piaski, Rząka, Rajsko.
Kozicki Jędrzej	Chronów część.	Starowiejski Stanisław	Korabniki, Kurdwanów, Wola duchacka.
Klucka Malwina	Kozy.	Szalewskiego Jana masa spadkowa	Kędzierzynka, Krzyworzeka, Stadniki.
Łączka Antonina	Mętków, Wygieźłów.	Stefański Stanisław	Płoki.
Lanckoroński Wiktor hr.	Falkowice, Gdów, Kędzierzynka.	Stein Wilhelmina bar.	Krzyszkowice.
Larisch Edmund br.	Bujaków, Bulowice, Heczmarowice, Nowawieś.	Sternlicht Izak	Łąka dolna.
Łasiński Franciszek	Przybyłów, Łęki, Ruda, Rysie.	Szczerba Edward	Wesołów, Olszowa.
Lebowski Oswald	Wola przemykowska, Kopacze.	Szembek Józef hr.	Alwernia, Poręba.
Leśniak Jakób	Sidzina, Wróblowice.	Serkowsy Emil i Rozalia	Jugowice.
Lipczyńska Marya	Karniów.	Schimke Edward	Swinna Poręba.
Lipowski Adolf br.	Nizowa, Winiary, Hucisko, Rudnik.	Schmitt Henryk	Bęczalka, Krzywaczka.
Lgocki Józef	Lgota.	Skirliński Jan	Kaszów, Liszki, Smierdząca.
Lgoccy Kazimierz i Kamila	Królowka, Lipnica górna i dolna.	Slizowski Kamil	Zielonki część.
Lubomirska Cecylia księżna	Bieńkówka, Bogdanówka, Borzęta, Bysina, Dolnawieś, Jasienica, Krzeczonow, Krze- szów, Lubień, Peim, Polanka, Rudnik, Stróża, Tenczyn, Trzebunia, Więciorka, Zawadka, Przegorzały.	Schöpf Sabina	Dobranowice i Wola dobranowska.
Lucki Leo	Chronów część.	Skorupka Leon hr.	Prokocim.
Machalski Maksymilian dr.	Sciejowice, Dąbrowa.	Sobolewski Marcei	Osieczany.
Marasse Adam	Tworkowa, Markowa, Jurków, Wytrzycka.	Springera Maksa firma domu handlowego, synów Hermana Todesca firma domu han- dlowego, braci Guttmanów firma domu handlowego, Schölera & Comp. firma do- mu handlowego w Wiedniu	Byczyna, Ciężkowice, Dąbrowa, Długoszyn, Góry luszewskie, Jaworzno, Szczakowa, Jeleń, Mętków, Luszowice, Zagorze.
Meisner Wacław	Brzezowa, Wieruszycze, Wola wieruszycza.	Stobnicki Karol	Tymowa.
Mieroszewski Stanisław hr.	Bolechowice, Karniowice.	Stanowskiego Pawła masa spadkowa	Tomaszkowice.
Miętuszevska Aniela	Pawlikowice, Roznowa.	Skutta Aleksandra	Jawczyce.
Michałowscy Antoni i Leokadya	Okrajnik, Oczków, Łukawica.	Szumańczowska Florentyna	Czulice.
Milit Schaja	Bodzanów.	Tarnowski Dom komisowy pod firmą dra Kaczkowskiego i S. Żaba, banku galic. dla handlu i przemysłu w Krakowie	Jordanów i Sptkowice część.
Migula Oswald	Sanka.	Tański Adam	Liplas i Bilczyce część.
Miliewski Alfred	Rychwałd z przyległ., Piekary.	Trembeckiego Józefa spadkobiercy	Zelczyna.
Mogiła rz. kat. probostwo	Wroźnice.	Trzeciak Henryk	Dąbrowka.
Mentleart Maurycy książę	Baczyn, Budzow, Harbutowice, Jastrzębia, Izdebnik, Lanckorona, Leśnica, Palcza, Skawinki, Zakrzów Biertowice, Jachówka, Sułkowice,	Tennenbaum Majer	Załoka.
Montleart Augusta księżna	Krzyszkowice i Zawada Szembek.	Tomkiewicz Jan i Stanisław, Zofia z Tom- kiewiczów Bzowska	Kobiernice, Międzybrodzie.
Monderer Abelard	Gierczyce, Rzegocina, Nieszkowice, Buszyna.	Turnau Henryk	Brzezowa, Dobczyce, Kornatka.
Morawiecki Wojciech	Kunice.	Tannenbaum Majer i Löbel	Sutezyn.
Mrozowscy Józef i Maryanna	Mistrzejowice.	Wadowska Marya masa spadkowa	Gwoździec.
Neumayer Karol Józef 2 imion i Franciszek	Roków z przyległ. Babice, folwarku Swobo- da i część dóbr Witanowice tudzież dóbr Klecza dolna.	Wątarek Piotr	Gruszów.
Niedzielski Antoni,	Zabawa, Zaborów, Dołęga, Kwików, Pojawie, Wałruda.	Weisenbach Hugo	Sieradzka, Zonia.
Niedzielski Erazm	Bogucice, Strumiany, Brześć, Kokołów, Czar- nochowice, Śledziejowice.	Wężyk Leonard	Benczyn, Kopytówka, Paszkówka, Łękawica cum att.
Niwicki Bolesław	Zawada, Podjasień.	Wężyk Ludwika z hr. Zeleńskich	Tłuczań górna, Malejowa, Raba wyżna, Ro- kiciny, Wysoka.
Niwicki Teodor	Ujazd.	Wierciński Ferdynand	Zielonki część.
Niwicka Zenona i Ferdynand Kozubowski	Kierlikówka.	Wilkoszewski Awit	Toporzysko.
Niwicki Lubin i Wesołowscy Konstanty, Te- kla i Emilia	Rdzawa.	Wilkoszewski Stefan	Bystra, Raba wyżna.
Norbertanek konwent w Krakowie (na Zwie- rzyńcu)	Modlnica, Zabierzów, Grotowa, Jezierzany, Olszanica, Wałowice, Zwierzyniec, Bibica, Lubocza, Czatkowice.	Wiśniewski Romuald	Przebieczany.
Oraczewscy Edward Stanisław, Konstanty i Helena i Bzowska Emilia	Kawce, Żerostawice.	Wiśnicz, probostwo rz. kat.	Stradonica.
Ostrowskiego Władysława hr. spadkobiercy	Kościelec, Piła.	Wizytki, klasztor w Krakowie	Giebułtów z Trojadydem.
Ostrzeszewicze Ignacy i Franciszka	Skotniki.	Włodek Roman	Sygneczów.
Oświęcim probostwo	Włosienica.	Włodek Bolesław i Zdzisław	Dąbrowica, Chrostowa, Wienice.
Oszacki Stanisław	Czechówka.	Wodzicka Marya hr. z hrabiów Potockich	Kościelniki, Wolica.
Podlewscy Józef i Amalia	Libertów.	Wojezyński Antoni	Sułów i Dołki.
Paszkowski Franciszek	Tonie.	Wydrychiewicz Hipolit	Pępowice.
Pawełka Józef	Podolany.	Wysocki Teofil	Polanka wielka.
Pawlikowska Helena z hr. Dzieduszyckich	Radziszów, Wola radziszowska.	Zagórski Antoni	Rakowice.
Pęgowski Władysław	Sobolów.	Zakrzewski Eustachy	Zborowek.
Pleszowskiej Ludwika masa spadkowa	Przybradz.	Zakrzewski Wiktor	Szczygłów.
Primavesi Klementyna	Buczowice, Łodygowice, Mikuszowice, Ry- barzowice, Szczyrk, Wilkowice.	Zaleski Stanisław i Wanda	Węgrzce.
Primavesi Teodor	Rajcza.	Zapalski Józef	Węgrzynowice.
Podczaska Stanisława	Pogorzycze.	Żarnowiecki Ignacy	Ochojno.
Popiel Paweł	Przylasek rusiecki, Ruszcza.	Znamięcka Teofila	Zembrzyce.
Potockiego Adama hr. masa spadkowa	Spytkowice, Miejsce, Bachowice, Brodło, Czerna, Czyżówka, Filipowice, Frywald, Góry laszowskie, Grojce, Krzeszowice, Lgota, Mirów, Myślachowice, Nielepice, Nowagóra, Oklesna, Ostrężnica, Pisary, Rudno, Siersza, Tenczynek, Wodna, Wola filipowska, Zales, Zary, Dubie, Baczyn, Brzoskwinia, Budzyn, Chaleryn, Chrosno, Morowica, Russocice.	Zdzieński Aleksander	Plaszów, Przewóz, Rybitwy.
Potocka Katarzyna hr.	Pisary.	Żelichowski Stanisław	Rzeszotary.
Potockiej Julii hr. masa spadkowa	Wyciąże.	Zelińska Kamila	Nieprzeźnia.
Przyborowska Kasylda	Stojowice.	Zeleński Stanisław	Cichawa.
Przychocki Franciszek i Anna	Bilczyce, Surawki.	Zeleńskiego Wita masa spadkowa	Brzezie, Dąbrowa, Szarów, Grodkowice, Zy- sokanie.
Plessner Józef i Henie	Łazy.	Zimmermann Mojżesz i Chana	Ślotwina, Brzesko, Brzozowice, Jadowniki, Maszkienice.
Radwański Bolesław	Gołuchowice.	Zwilling Karol	Borek.
Religijny fundusz	Bukow, Gokowice, Kostrze, Opatkowice, Brzozów, Samborek, Sidzina, Tyniec, Łą- czany (Pozowice), Siedliska, Uszew, Bie- siadki, Doły, Jaworsko, Soniowy, Łysa góra, Porąbka uszewska, Ruda, Zawada, Zerków, Niepołomice i Chobot, Bogucice, Damienice, Drwinia, Grobla, Kolanów, Mi- kluszowice, Okulice, Swiniary, Trawniki, Wola drwińska, Zabierzów, Zabierzowska wola, Targowisko, Wola batowska, Ksiar- nie, Siedlec, Chełm, Łapczyce, Wyżycze Bełno, Trzeciana.	Zubrzycki Józef	Rajsko, Harmęże.
Rogański Wincenty	Wesołów, Olszowa.	Zubrzycki Julian	Kępanów.
Rogojski Leonard	Kąty, Druszkow pusty, Grabie.	Zubrzycka Laura	Chabówka, Ponice, Rabka, Rdzawka, Sko- mielna biała, Słonne, Zaryte.
Romer Michał	Wiatowice.	Żuk Skarzewski Faustyn i Wąsowiczowej Antoniny spadkobiercy	Grabie.
Romer Adela hr.	Inwałd, Zagornik.	Żuk Skarzewscy Franciszek i Kazimiera	Proszówka.
Romer Feliks hr.	Wierzbanowa, Wiszniowa, Kobielnik.	Zduń Marya z Borowskich	Mietniów.
Sawiczewski Bolesław	Dzieskanowice.		Bielanka, Raba wyżna, Sieniawa, Naprawa, Skawa.
Ślapi Ignacy	Lusina.		
Śliwińscy Bronisław, Józef i Aleksander	Barysz, Kossocice, Sobonowice, Strzałkowi- ce i Sikorskie		
Ślawniński Przesław	Klecza górna.		

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 16 stycznia 1876.

(206 1—3) **E d y k t.**
L. 8435. W c. k. Sądzie powiatowym w Jarosławiu odbędzie się w celu ściągania należności Piotra Graja w kwocie 2623 złr. z pn. w dniach 17 lutego, 16 marca i 20 kwietnia 1876 o godzinie 10 z rana publiczna licytacja realności, dłużnika Sebastjana Gilarskiego w Łowcach pod L. kons 11 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, przy której w pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę szacunkową, jako cenę wywołaną w kwocie 2418 złr. przy trzecim także poniżej takiej może być sprzedana.
Bliższe warunki licytacji, protokół zajęcia i oszacowania można przejrzeć w tu-

sądowej registraturze, a dla niewiadomych wierzycieli, lub którymby uchwała licytacyjna nie była wcześniej doręczoną, jest ustanowiony kuratorem adwokat Gaberle w Jarosławiu.
Jarosław 22 listopada 1875.
(210 1—3) **Obwieszczenie.**
L. 4668. Na t. s. wniosek z mocy uchwały c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 28 listopada 1874 l. 10525 dla udowodnionego marnotrawstwa zawieszono kuratelę nad majątkiem Stefana Wałowicza z Załoziec, co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.
C. k. Sąd powiatowy
Założe 16 grudnia 1875.

(274 2—3) **Edykt.**

L. 3172. C. k. Sąd powiatowy w Zmi-grodzie wiadomo czyni, iż celem pokrycia należności Jędrzeja Burkowskiego w kwota-ch 7 zł. 12 ct., 2 zł. 62 ct., 7 zł. 13 1/2 ct., 3 zł. 8 ct., 2 zł. 57 ct., 7 zł. 12 ct., 6 zł. 36 ct., 3 zł. 67 ct. i 8 zł. 56 ct. w. a. i niniejszych kosztów egzekucyj 6 zł. 96 ct. w. a. odbędzie się w dniach 27 sty-cznia, 25 lutego i 30 marca 1876 o 10 go-dzinie rano publiczna sprzedaż realności gruntowej pod l. k. 26 w Pielgrzymce leżącej, ciała tabularnego niestanowiącej, Piotra Jurkowskiego własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szca-cunkowa 520 zł. w. a. Wadyum wynosi 52 zł. w gotówce.

Blizsze warunki licytacji tudzież pro-tokół przymusowego opisanja i oszacowania można przegladnać w tutejszoscadowej regi-straturze.

Zmigród dnia 29 listopada 1875.

(249 2—3) **Edykt.**

L. 27585. C. k. Sąd krajowy w Kra-ko-wie zawiadamia niniejszym edyktiem suk-cesorkę Pawła Górniaka Anną z Górnia-ków 1. Król 2. Kukutsch, ze przeciw niej oraz innym sukcesorom Pawła Górniaka su-kcesorowie Henryka Fibasera o extabula-cję sumy 4000 zł. i 18700 zł. m. k. z pn. za stanu biernego czesci dobr Gdowa wnie-si pod dnim 20. grudnia 1873 L. 33496 pozew, w zalawieniu ktorego termin do ustnej rozprawy na dzień 9 lutego 1876 o godzinie 10 rano wyznaczony zostal. Gdy miejsce pobytu pozwanej Sadowi nie jest wiadomem przeto c. k. Sąd w celu zastep-owania pozwanej Anny z Górniaków 1. Król 2. Kukutsch na koszt i niebezpieczentwo jej tutejszego adwokata Dr. Lisowskie-go z subst. p. adw. Dr. Stycznia kuratorem nieobecnej ustanowil, z ktorym spór wyto-czony wedlug ustawy postepowania sadowego w Galicyi obowiazujacego, przeprowa-dzonym bedzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej aby w wyz oznaczonym czasie albo sama stanala lub tez potrzebne doku-mento ustanowionemu dla niej zastepcy u-dzielala, wreszcie innego obrońcę sobie wy-brala i o tem c. k. Sadowi doniosla w ogole zaś aby wszelkich mozebnych do obrony srodkow prawnych uzyla, w razie bowiem przeciwnym wyniki z zanedbania skutki sama sobie przypisac by musiala.

Kraków 10 grudnia 1875.

(231 2—3) **Edykt.**

L. 222. C. k. Sąd obwodowy w Tar-nowie zawiadamia niniejszem wiadomym z miejsca pobytu Macieja Maziarzkiego, iż Chaja Donnerstag w dniu 5 stycznia 1876 do L. 222 wniosla przeciw niemu pozew wekslowy o zaplaceniu sumy 352 zł. w. a. z pn. w skutek ktorego nakaz zaplaty wydano i ze dlań z powodu tego ustanowiono kuratorem p. adwokata Dr. Tokarza z zastepstwem p. adw. Dr. Psarskiego.

Tarnów 7 stycznia 1876

(243 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 11317. C. k. Sąd powiatowy w Do-bromilu ogłasza niniejszem, że w sporze Za-kladu wloscianskiego przeciw spadkobiercom óp. Henryka Mathie sprzedana będzie w dro-dze publicznej licytacyi realnosć pod l. k. 7 w Rozenburgu polożona w trzech na 18 lutego 24 marca i 28 kwietnia 1876 o go-dzinie 10 rano wyznaczonych terminach, na dwóch pierwszych terminach jednak tyl-ko za lub wyżej, na trzecim zas takze ni-zej ceny szacunkowej na 1000 zł. ustano-nej. Polowa ceny kupna wliczając ustano-wiony na 100 zł. w. a. zaklad ma być za-raz po licytacyi druga zas po 30 dniach po prawomocnosci aktu licytacyjnego do Sady zlozona. Reszta warunkow mozaa przejrzeć w sadowej reg-straturze. Kuratorem wierzy-cielei ustanowiono p. Jozefa Jehuka w Do-bromilu.

Dobromil dnia 2 grudnia 1875

(259 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5917. Na zaspokojenie pretensyi gal. zakladu kredytowego wloscianskiego w kwocie 150 zł. w. a. odbedzie się w Roha-tyńskim sadzie pow. publiczna licytacya re-almosci pod l. 63 w Komuszkach polożonej Fedka i Maryi Batyczow własnej w termi-nach 23 lutego, 8 marca i 29 marca 1876.

Cena wywołania 300 zł. w. a.

Warunki licytacyjne w tutejszym sa-dzie zlozona.

C. k. Sąd powiatowy.
Rohatyn dnia 29 grudnia 1875

(266 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 68759. Przy odbytem w sprawie masy rozbirowej Moyżesza i D. Mintzelesa na dniu 28 grudnia 1875 wyborze, zostali Dawid Goldbaum na zarzadce masy, na te-go zastepce Dr. Gelehrter, zas na wydzia-lowych, Salamon Sprecher, Benjamin Lan-desberg i Maurycy Byk, a na tych ostatnich zastepce Adolf Mütz wybrani, który to wy-

bór ze strony sądu zatwierdzonym zostal, co się niniejszem do publicznej wiadomosci podaje.

Z c. k. Sady krajowego
Lwów dnia 31 grudnia 1875.

(91 3—3) **Edykt.**

L. 18568. C. k. Sąd obwodowy w Prze-myślu uwiadamia niniejszem p. Kazimierza Sochackiego, z zycia i miejsca pobytu nieznanego, że przemyska powiatowa kasa zaliczkowa przeciw niemu o nakaz zaplaty sumy wekslowej 217 zł. a. w. prosbę wniosla, ktoremu zadanu uchwala z dnia 31 go gru-dnia 1875 L. 18568 zadoscuczyniono.

Oraz ustanowil Sąd dla tegoż pozwa-nego kuratora w osobie p. adw. dra Baum-felda, z zastepstwem p. adw. Skórskiego i poleca pozwanemu, azebv co do swej obrony z kuratorem się porozumial, lub innego pe-nomocnika Sadowi wzczas przedstawil, ina-czej skutki zanedbania sam sobie przypisac bedzie musial.

Przemysl 31 grudnia 1875.

Kundmachung. 216 2—3
Das k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium be-abichtigt den Bedarf an Messingkapseln sammt Anhangschnur zum Legiti-mationsblatt im Wege der allgemeinen Konkurrenz sicherzustellen und erlaßt zur Ein-bringung schriftlicher Offerte hiemit die altge-meine Aufforderung.

Zur Aufschnur für die hierauf Reflekti-renden hat im Allgemeinen folgendes zu die-nen.

1. Bei der Offertverhandlung werden nur solide leistungsfähige Firmen, welche die offerirten Messingkapseln in ihrem eigenen Ge-schäfte anfertigen, berücksichtigt.

Zwischenhändler, dann Personen welche weder in Oesterreich noch in Ungarn das Staatsbürgerrecht genießen, sind von der Lie-fierung grundsätzlich ausgeschlossen.

2. In der Konkurrenz hat mit dem Of-ferte ein Zertifikat beizubringen, durch welches derselbe von einer Handels- und Gewerbe-kammer, oder wo eine solche nicht besteht, von der hiezu berufenen Behörde (Genossenschaft, Ortsbehörde) als befähigt erklärt wird, die zur Lieferung angebotene Menge zu den festge-setzten Terminen herstellen zu können.

Auch soll in diesem Zertifikat bestätigt sein, daß der Offertent nach seiner Geschäfts-branche (Profession) rüchlich der angebotenen Messingkapseln Selbsterzeuger ist.

Die den Offertenten nur versiegelt zu über-gebenden Zertifikate müssen versiegelt belassen werden.

Dort wo Handels- und Gewerbekammern bestehen, wird sich das Reichs-Kriegs-Ministerium mit den von Genossenschaften oder Ge-meinde-Vorständen ausgefertigten und bestätigten Leistungsfähigkeits-Zeugnissen nicht begnügen.

Mit einem solchen Zertifikate nicht ver-sehene Offerte bleiben unberücksichtigt.

3. Von den Messingkapseln sammt An-hangschnur zum Legitimationsblatt können im Maximum 900.000 Stück, keineswegs aber we-niger als 10.000 Stück offerirt werden.

Die Einlieferung hat grundsätzlich zu jenem Montours-Depot zu geschehen, für wel-ches der vorbezeichnete Lieferungs-Artikel beim Vertrags-Abhluß bestellt worden ist.

Wird aber die Einlieferung zu dem, den Offertenten nächstbefindlichen Montours-Depot beabsichtigt, was im Offerte zu erklären ist, so hat der Offertent auf seine Kosten die Spedi-tion an jenes Montours-Depot zu besorgen, für welches laut Vertrag dieser Artikel erforderlich ist und bestellt wurde.

Montours-Depots befinden sich in Wien, Brünn, Graz und Budapest.

4. Die Messingkapseln sammt Anhäng-schnur zum Legitimationsblatt müssen nach den bei den Montours-Depots dann bei den Montours-Filial-Depots zu Jaroslau u. Carlsburg, zur Einsicht bereitstehenden gesiegelten Mustern, deren Qualität als das Minimum anzusehen ist, geliefert werden.

Die Lieferung hat bis spätestens Ende September 1876 derart in vier gleichen Raten beendigt zu werden, daß von dem bestellten Quantum.

1/4 bis Ende März 1876.
1/4 " " Mai 1876.
1/4 " " Juli 1876 und
1/4 " " September 1876

zur Abstattung gelangt.

Jeder Lieferant verpflichtet sich auf einen etwaigen Mehrbedarf an dem ihm zur Liefe-rung übertragene vorbenannten Artikel bis zur Hälfte der pro 1876 bestellten Menge über Aufforderung des Reichs-Kriegsministerium bin-nen 6 Monaten nach erfolgter Bestellung zu liefern.

Eine solche Mehrbestellung kann während des ganzen Jahres 1876 jederzeit stattfinden.

Für einen solchen Mehrbedarf gelten die gleichen Preise und Vertragsbedingungen wie für die ursprüngliche Bestellung pro 1876.

6. Das Reichs-Kriegsministerium behält sich vor, bei Beurtheilung der Offerte nicht

allein auf die Preise, sondern auch auf die So-bilität und Leistungsfähigkeit des Offertenten zu reflectiren und hiernach zu entscheiden.

7. In dem Offerte, welches nach dem dieser Kundmachung weiters beigefügten For-mulare zu verfaßen ist, soll das Montours-De-pot zu welchem geliefert werden will, das Quantum (besser eventuelle Restringirung sich übrigens seitens des Militär-Aerars ausdrücklich vorbehalten wird) ferner der Preis des offerir-ten Artikels in österreichischer Währung, letz-terer in Ziffern und Buchstaben, genau und deut-lich angegeben sein.

8. Ueberreichen mehrere Unternehmer ge-meinschaftlich ein Offert, so haben sie alle unter Angabe ihres Charakters und Wohnortes das Offert zu unterfertigen und ausdrücklich zu er-klären, daß sie für den k. k. Militär-Aerar für die genaue Erfüllung der Lieferungsbedingungen in Solidum d. h. Einer für Alle und Alle für Einen zu haften verbinden, ferner haben sie Jenen zu bezeichnen, welcher im Namen Aller als Bevollmächtigter in diesem Lieferungs-geschäfte mit dem Reichs-Kriegs-Ministerium zu verkeh-ren bestimmt ist.

9. Für die Zubereitung des Offertes ist ein Badium im Belage von fünf Prozent des, nach dem für den offerirten Artikel geforderten Preise, entfallenden Wertes bei einer Militär-Cassa zu erlegen — Das Badium kann ent-weder in baarem Gelde, in Realhypotheken oder in zum Kautionserlage geeigneten Papieren ge-leistet werden. Pfandbestellungs- und Bürgschafts-Urkunden können jedoch nur dann als Badium angenommen werden, wenn dieselben durch Einverleibung auf ein unbewegliches Gut geschehlich sichergestellt und bezüglich der Differen-ten in der österreichischen Reichshälfte mit der Bestätigung der betreffenden k. k. Finanzpro-kuratur bezüglich ihrer Annehmbarkeit versehen sind, während sich die Differenzen aus Ungarn bezüglich der Bestätigung solcher Urkunden an einen der vom General- (Militär-) Kom-mando aufgestellten Rechtsvertreter des Militä-Aerars zu wenden haben.

10. Der Erlag des Badiums ist unter Anführung des Betruges und der Beschaffen-heit: desselben (Barchaft, Werthpapiere, Urkun-den), im Offerte zu erwähren.

Die Depositenheine über dasselbe, event-uell die Pfandbestellungs- oder Bürgschafts-Urkunden sind zu gleicher Zeit mit dem versiegelt-ten Offerte, jedoch in einem abgetrennten, gleich-falls versiegelten Couverte (nach dem am Schlusse der Kundmachung angebeuteten Formulare) ein-zufunden.

11. Wegen Erlag des Badiums ist sich rechtzeitig und nicht erst in den letzten Tagen vor Ablauf des Termines in die hiezu berufenen Militär-Cassa zu wenden.

12. Die Offerte und die abgetrennt bei-zubringenden Beweis-Dokumente über das Ba-dium haben unmittelbar und längstens bis 31. Jänner 1876, zwölf Uhr Mittags bei dem k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium im Einreichungs-Protokolle einzutreffen.

Später einlangende Offerte können nicht berücksichtigt werden.

13. Unvollständige oder undeutliche Offerte, oder solche, welche durch kein Badium gesichert sind oder nicht den aufgestellten Bedingungen entsprechen, bleiben ebenfalls unberücksichtigt.

14. Die Detail-Bedingungen werden in Form eines Vertrags-Entwurfs abgefaßt und können vollinhaltlich bei jeder Militär-Intenbanz, bei jedem Montours-Depot und Montours-Filial-Depot bei den Handels und Gewerbe-kammern der österreichisch-ungarischen Monarchie eingesehen werden.

15. In dem Offerte haben die Unterneh-mer ausdrücklich zu erwähren, daß sie die Lie-fेरungs- und Kontrats-Bedingnisse (Vertrags-Entwurf) wie auch die Musterprobe eingesehen haben und sich den erwähnten Bedingungen unterwerfen.

16. Wird ein Offert nicht seinem vollen Inhalte nach, sondern nur unter Restringirung des angebotenen Quantum oder des Preises angenommen, so hat der betreffende Offertent binnen längstens fünf Tagen nach Empfang der Bestätigung hierüber, bei jenem Montours-Depot, durch welches er die Bestätigung er-halten hat, die schriftliche Erklärung abzugeben, ob er die Modifizirung seines Offertes an-nimmt oder nicht.

Das Reichs-Kriegs-Ministerium hält sich an eine modifizirte Lieferungsbewilligung nicht mehr für gebunden, wenn von dem betreffen-den Offertenten innerhalb dieser fünf-tägigen Frist die erwähnte Erklärung gar nicht oder nicht in bestimmter Weise abgegeben worden sein sollte.

17. Nach erfolgter Genehmigung des An-bothes ist der betreffende Offertent gehalten, des Badium auf den Betrag der 100% Caution zu erhöhen und den förmlichen Contract abzu-schließen.

Ein Baare des Contractes ist auf Kosten des betreffenden Kontrahenten mit dem kassen-mäßigen Stempel zu versehen.

Sollte sich aber ein Erstehar weigern, den Vertrag zu unterfertigen, oder sollte er zur Unterfertigung des Vertrags ungeachtet der an ihn hiezu ergangenen Einladung nicht erscheinen, so vertritt das genehmigte Offert in Verbindung

mit dem bekanntgegebenen Bedingungen die Stelle eines Vertrages.

Wien am 4. Jänner 1876.

Vormulare zum Offerte.

50 fr. Stempel

Offert zur Lieferung von Messingkapseln sammt Anhangschnur zum Legitimationsblatt an das Montours-Depot zu N. Jch N. N. woh-nhaft (Stadt, Ort, Bezirk, Kreis, (Comitat), Land) erkläre hiemit Stück Messing Kapseln sammt Anhangschnur zum Legitimationsblatt nm den Preis von fr., Sage! Kreuzer per Stück bis Ende September 1876 kontraktmäßig lie-fern zu wollen.

Jch bestätigte zugleich, daß ich das bezüg-liche Muster so wie auch die Lieferungs- und Kontrats-Bedingnisse eingesehen habe, mich denselben vollinhaltlich unterwerfe, und mich ver-pflichte, obigen Lieferungs-Artikel unter genau-er Zubereitung aller Kontrats-Beschriften bis Ende September 1876 in folgenden Raten und zwar:

Ein Viertel des angebotenen Quantum bis Ende März 1876. Ein Viertel des angebotenen Quantum bis Ende Mai 1876. Ein Vier-tel des angebotenen Quantum bis Ende Juli 1876. Ein Viertel des angebotenen Quantum bis Ende September 1876 zu liefern.

Für die richtige Erfüllung dieser Zusage hafte ich mit dem (laut des unter abgetrenn-tem Couverte gleichzeitig eingesendeten Deposi-tenscheines der Militär-Cassa in N.) erlegten 5-prozentigen Badiums von Gulden, bestehend aus (Werthpapieren, Barchaft, Urkunden etc.) welches dem Lieferungswerthe von fl. fr. entspricht.

Das von der Handels- und Gewerbekam-mer ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Zeigniß liegt bei.

N. an ten N. N. eigenhändige Unterschrift des Offertenten sammt Angabe de Characters.

Formular zum Couvert des Offerts.

An

das k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium

in

Wien

Offert des N. N. zur Lieferung von Mes-singkapseln sammt Anhangschnur zum Legitima-tionsblatt.

Formular zum Couvert des Badiums,

An

das k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium

in

Wien.

Depositenheine über fl. in (Barchaft, Werthpapieren, Urkunden) zum Offerte des N. N. für Messingkapseln sammt Anhangschnur zum Legitimationsblatt.

(240 3—3) **Edykt.**

L. 2349. C. k. Sąd krajowy jako han-dlowy we Lwowie otwiera niniejszem kon-kurs kupiecki na wszyszek ruchomy jakoteż na wszyszek nieruchomy, s w krajach, w któ-rych obowiazuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, Nr. 1 Dz. p. p. polożony majatek Władysława Lewickiego kupca we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy Dr. Br. Kennemu jako komisarzowi konkursowemu, zas tym-czasowym zawiadowca masy ustanawia się pana dra. Malego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy, i aby przedsigwzieli wybór wydziału wierzycielei, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 1 lutego 1876, godzine 10tą przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbirowej, ma takową zglosić w tym Sądzie krajowym, wedle przepisuw ustawy konkursowej, pod ry-gorem zagrozonych tamże szkodziwych skut-ków prawnych przed uplywem 3go kwietnia 1876 i podać ją na terminie na dzień 3go marca 1876, godzinie 10tą po południu, wy-znaczonym do uznania plynności i oznacze-nia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgloszą się ze swemi pretensyami, przysłuza prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastepce onego i człon-ków wydziału wierzycielei inne osoby, posia-dające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykaza-nia plynności zglozonych wierzytelności, ma być usilowane przeprowadzenie do skutku ugody, w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

W końcu ogłasza się ze rozprawa względem każdego z pomienionych trzech konkursów osobno będzie przeprowadzona.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczone będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. Sady krajowego.

Lwów 15 stycznia 1876.

(229 2-3) Oznajmienie.

L. 27615. C. k. Sąd krajowy w Krakowie orzeka w myśl §. 189 ust. konk. na wniosek komisarza konkursowego, w skutek zrealizowania i oddzielenia funduszu, zakończonych edyktem z 24 listopada 1873 l. 30889 wprowadzonego postępowania konkursowego na majątek masy spadkowej Franciszka Drapczyńskiego w Białym.

Kraków dnia 31 grudnia 1875.

(187 3-3) Obwieszczenie.

L. 9458. C. k. Sąd powiatowy w Stryju podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia kapitału 100 złr., a względnie 89 złr. 19 ct. w. a. z odsetkami po 12 $\frac{1}{2}$ % od 11 października 1871, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącymi, tudzież dalsze i 30 $\frac{1}{2}$ % odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, nakonec na zaspokojenie kosztów w kwocie 6 złr. 82 ct. w. a. już poprzednio przyznanych, i dalszych kosztów niniejszym w umiarkowanej kwocie 6 złr. 26 ct. w. a. przyznanych na przemianę uchwałą z dnia 8 grudnia 1869 L. 6378 do wiadomości sądowej przyjętego opisaną zastawniczą realności pod L. 101 w Dulibach w egzekucyjnie, niemniej też na publiczną, egzekucyjną sprzedaż realności pod L. 101 położonej, Hrynia Olejnika własnej, ze wszystkimi do tej realności należącymi w protokole zastawnego opisu z dnia 19 listopada 1869 opisanymi gruntami i innymi przynależnościami, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie. Do sprzedaży przymusowej tej realności wyznacza się termin na dniu 3go lutego. 17 lutego i 2 marca 1876, każdym razem o 9 godzinie z rana.

O czym się chęć mających kupienia z tem uwiadamia, iż bliższe warunki licytacyjne w tusądowej registraturze podnieść i przejrzeć mogą.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj dnia 20 października 1875.

193 3-3) E d y k t.

L. 12803. C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem wszystkich na, do p. Zygmunta Piwko należących, w dawnym obwodzie Stanisławowskim położonych dobrach Weleńnicy górnej i Borowszczyzny z jaką pretensją zabezpieczonych wierzycieli hipotecznych, że prawomocnym wyrokiem z dnia 3 lipca 1861 2321/1860 za zniesione powinności poddańcze z powyższych dóbr kapitał indemnizacyjny w kwocie 2016 złr. 25 kr. m. k. wyśredkowany został.

Wzywa się więc wszystkich wierzycieli hipotecznych, aby pretensje swoje w sposób w ustępach a, b, c, d, §. 11 ces. patentu z dnia 8go listopada 1853, l. 257 D. U. P. oznaczyły, ustnie lub pisemnie, obejmując dokładne wyrażenie imienia i nazwiska tudzież zmieszkania, (Nr. domu) zgłaszającego się i jego pełnomocnika, który jeżeli występuje winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane i opatrzone wszelkimi prawnymi wymogami kwoty wierzytelności hipotecznej, której się domaga, tak w kapitale jakoteż w odsetkach i o ile tymże ostatnim równe prawo zastawu z kapitałem przysłuża i oznaczenie pozycji wierzytelności w księgach publicznych mającej, w końcu jeżeli zgłaszający po za obrębem tutejszego c. k. Sądu obwodowego mieszka, wskazanie tutaj zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie takowe przesyłane będą pocztą zgłaszającemu się z takim skutkiem, jak gdyby do rąk własnych doręczone były, tem pewniej włącznie aż do 31 marca 1876 w tutejszym Sądzie zgłoszą, ileże w przeciwnym razie nie zgłaszający się wierzycieli w ślad §§. 13 i 21 powyższego patentu przy rozprawie do przesłuchania interesentów wyznaczyć się mającej więcej słuchanym być nie może i jako wyrażnie zezwalający na przekazanie swej pretensji do kapitału wynagrodzenia wedle kolei naznaczonej porządkiem hipotecznym uważanym będzie, zaś oprócz tego utraciłoby prawo czynienia wszelkiej opozycji przeciw ugodzie, którąby interesenci stawający zawarli między sobą w myśl §. 5 patentu z dnia 25 września 1850 pod warunkiem jednak jeżeli pretensja jego według porządku hipotecznego do kapitału wynagrodzenia przekazana albo też w ślad §. 27 Ces. Pat. z dnia 8. Listopada 1850 na gruncie i ziemi zabezpieczoną została.

Stanisławów 27 Listopada 1875

(194 3-3) Sprostowanie konkursu.

Nr. 2025 R. S. O. W konkursie rozpisany dnia 4 listopada 1875 do L. 1660 R. S. O. na 116 $\frac{1}{2}$ posad nauczycielskich w okręgu szkolnym Brzeżańskim zaszła przy pozycyi 75 omyłka, a mianowicie: Prawo prezentowania nauczyciela w Połtwi przysługiwało w myśl wysokiego orzeczenia c. k. królewskiej Rady szkolnej z dnia 17 maja 1875 L. 4889 R. S. K. — Przełożeniu obszernej dworskiej w Połtwi, nie zaś miejscowej Radzie szkolnej, jak w rzeczonym konkursie się mylnie powiedziano.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Brzeżany 5 stycznia 1876.

(234 2-3) Obwieszczenie.

L. 3636. Na zaspokojenie wierzytelności Markusa Lebowhla w kwocie 155 złr. a. w. z. pn. przeprowadzi sąd przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 41 rep. 77 w Nowem Siole położonej, dłużnika Wasyła Wojtowicza własnej w 3 terminach dnia 7 Lutego, dnia 8 Marca i dnia 19 Kwietnia 1876 o godzinie 10 w Sądzie odbyć się mających. Cena wywołania jest wartością szacunkowa 1742 złr. a. w. Wadyum 175 złr. a. w. Realność na 1 i 2 terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową na 3 także niższej takiejowej sprzedanej zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików dnia 29 Września 1875.

(166 2-3) E d y k t.

L. 6889. W dniach 7 lutego 28 lutego i 20 marca 1876 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusową sprzedaż realności pod l. 62 w Lanowcach, Petra Pajowskiego Janów własnej, na 310 złr. a. w. oszacowanej.

Cenę wywołania stanowi kwota 310 złr. w. a. Resztę warunków licytacyjnych można w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy

Borszczów dnia 12 grudnia 1875.

(218 2-3) E d y k t.

10586. C. k. Sąd pow. miejs. del. dla okolic miasta Lwowa wzywa wszystkich wierzycieli masy spadkowej księdza Michała Wiktorowicza, w Sokolnikach dnia 19 września 1874 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłego, ażeby na dniu 29 stycznia 1876 o godzinie 10 przed południem w tutejszym Sądzie się zjawili i płynność swych pretensyj wykazali, albo do tego czasu swe podania pisemnie wniosli, inaczej ich wierzytelności, gdyby masa przez zgłoszonych się wierzycieli wyczerpaną była, tylko w miarę uzyskanego prawa zastawu uwzględnione będą.

Lwów dnia 15 grudnia 1875.

(165 2-3) E d y k t.

L. 6887. W dniach 7 lutego, 28 lutego i 20 marca 1876, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusową sprzedaż realności pod l. 97 w Jezierzanach, Paraszki i Oleksy Antonów własnej na 210 złr. w. a. oszacowanej

Cenę wywołania stanowi kwota 150 złr. w. a. Resztę warunków licytacyjnych można w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy

Borszczów dnia 12 grudnia 1875.

(180 2-3) Obwieszczenie.

L. 6129. C. k. Sąd powiatowy w Medenicach, przedsięwzięcie dnia 16 marca 1876, 29 marca 1876 i 11 kwietnia 1876 zawsze o 10 godzinie rano w tutejszo-sądowym zabudowaniu w drodze publicznej licytacji przymusową sprzedaż realności pod l. 74 w Rabczycach, Ilka Tymków własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie sumy 147 złr. w. a. z pn. na rzecz Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego, w dwóch pierwszych terminach za cenę wywołania, lub wyżej takiejowej, a na ostatnim także niżej jej.

Za cenę wywołania ustanowiono 300 złr. w. a.

Zakład wynosi 30 złr. w. a.

Warunki licytacyjne i akt oszacowania można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć i odpisać.

O tem zawiadamia się tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez kuratora ustanowionego p. Aleksandra Jurkiewicza.

Medenice dnia 29 października 1875.

Doniesienia prywatne.

L. 50.

(242 3 3)

Konkurs.

Celem obsadzenia opróżnionej posady **Lekarza miejskiego** w Kutach, z remuneracją rocznych 100 złr. i poborem prawnie ustanowionych opłat za oględziny pędzonego stadami z Bukowiny do Galicji była rogatego, rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o tę posadę, mając swe należycie udokumentowane podania przy dołączeniu dowodów uzdolnienia naukowego, wykonywanej dotąd praktyki w zawodzie lekarskim i znajomości języków krajowych, wniesić przed upływem b. m. do tutejszej Zwierzchności gminnej.

Zwierzchność miasta

Kuty, 14 stycznia 1876.

Obwieszczenie.

(226 3-3)

L. 43. Wydział Rady powiatowej Zaleszczyckiej ogłasza, że w myśl § 30 Ust. o Repr. pow. tak budżet na rok 1876 w dniu 15 Grudnia 1875 ułożony jakoteż zamknięcia rachunków kasowych z Administracyi Rady powiatowej za lata 1874 1875 z końcem roku administracyjnego zestawione, złożono w kancelaryi Wydziału powiatowego do przejrzania dla opodatkowanych.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Zaleszczyki dnia 12. Stycznia 1876.

Nakładem wydawnictwa

„Gazety Lwowskiej“

opuściło prasę dzieło

Olej i wosk ziemny

w Galicji

przez Edwarda Windakiewicza

c. k. radcę górniczego

i jest do nabycia w Administracyi

„Gazety Lwowskiej“

po cenie 3 zł. w. a.

Kompletne urządzenia patentowanych wyrobów papierowych i tektury z drzewa i słomy.


Wszystkim interesowanym polecamy nasze obecnie we wszystkich państwach Europy patentowane urządzenia do wyrobu papieru z drzewa i słomy, które przy użyciu nadzwyczajnie małej siły i znacznym oszczędzeniu sił roboczych pod każdym względem o wiele przewyższają dotąd znane systemy. Szczególnie dla okolic w których się znajduje słoma w wielkiej ilości i prawie żadnej nie ma wartości. — połączone jest użycie takiejowej do wyrobu papieru z nadzwyczajną korzyścią. Prosimy tej materii słomianej która co do jakości wyrówna najprzedniejszej materii papierowej uzyskanej ze smat nie zamieniać z materią słomianą, która pod tą nazwą częstokroć w handlu przychodzi i tak nieczystym jako też nietrawnym jest wyrobem. Równocześnie polecamy nasze parowe maszyny najnowszej konstrukcyi. Kosztorysami, szczególni opisami i obliczeniami zyskowności chętnie służymy.

(4658 4-10)

Gisernia żelaza i farbyka maszyn

Goetjes & Schulze,

w Bautzen w Saksonii.



C. k. uprz. gal. kolej

Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że pomiędzy **Krakowem a Dębicą i Przemyślem a Lwowem kursujące pociągi lokalne osobowotowarowe Nr. 7 i 8,** które o 6 godzinie 44 minucie rano z Krakowa, o 4 godzinie 26 minucie popołudniu z Przemyśla, o 6 godzinie 35 minucie rano ze Lwowa i o 3 godzinie 55 minucie popołudniu z Dębicy wyjeżdżają, **od 1 lutego do 15 maja b. r. kursować nie będą.**

Lwów, 15 stycznia 1876.

Dyrekcya ruchu.

(228 3-3)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszymi.

6% LISTY HYPOTECZNE,

które według prawa z dnia 1. Lipca 1868 (Dz. p P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17. Grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucyje i wadya, — są w tymże Kantorze do nabycia.

Wszystkie poleceniu z prowincyi wykonują się bezwzględnie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi.

(1 7-?)